

เอกสารวิชาการ

เรื่อง

คู่มือ การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก

โดย

นายอภิรักษ์ คงนุรัตน์

นายพลกฤษณ์ อ้อยตา

ทะเบียนวิชาการเลขที่ 51(2) – 0312 - 063
สถานที่ดำเนินการ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
ระยะเวลาดำเนินการ มกราคม 2550 – ตุลาคม 2550
การเผยแพร่ คู่มือ การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก
ตั้งแต่ ธันวาคม 2550

บทนำ

การคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ (Animal welfare) มีความสำคัญต่อผู้ผลิตเนื้อสัตว์เพราะผู้บริโภคลือผู้บริโภคเนื้อสัตว์ที่สะอาด มีคุณภาพเหมาะสำหรับการบริโภค และผลิตเนื้อสัตว์โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ การค้าเนื้อสัตว์ประเทศผู้นำเข้าได้นำเอาประเด็นด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์เชื่อมโยงไว้กับการค้าด้วย ผู้ผลิตเนื้อสัตว์จึงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานหลักเกณฑ์ และกฎหมายที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนด เช่น ในปี พ.ศ. 2536 สหภาพยุโรปได้ออกระเบียบเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ ขณะทำการฆ่าสัตว์ (Council Directive 93/ 119/ EC on the protection of animals at the time of slaughter or killing) เพื่อใช้บังคับในประเทศสมาชิก และ ประเทศที่สาม (Third country) ที่ส่งสินค้าเนื้อสัตว์ปีกเข้าประเทศกลุ่มสหภาพยุโรปซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย นอกจากนี้ องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (International des Epizooties) ได้ออกข้อแนะนำเกี่ยวกับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ (Terrestrial Animal Health Code 2007) เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้เป็นแนวทางในการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ ที่เกี่ยวกับการผลิตเนื้อสัตว์บนหลักการพื้นฐานสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. การให้สัตว์อยู่อย่างสบาย (Freedom from discomfort) โดยจัดการสิ่งแวดล้อมรอบตัวสัตว์ให้สัตว์อยู่อย่างสบายหรืออยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติของสัตว์ เช่น มีร่มเงา หรือหลังคา กันแดด และฝน เป็นต้น

2. สัตว์ไม่หิวอาหารและกระหายน้ำ (Freedom from hunger and thirst) โดยการเตรียมน้ำสะอาด และอาหารอย่างเพียงพอต่อความต้องการของสัตว์

3. สัตว์ไม่เกิดความกลัวและทุกข์ทรมาน (Freedom from fear and distress) โดยการจัดสภาพแวดล้อมรอบตัวสัตว์ให้สัตว์มีความเครียดน้อยที่สุด

4. สัตว์ไม่เจ็บปวด บาดเจ็บ และ เป็นโรค (Freedom from pain, injury and disease) โดยการปฏิบัติต่อสัตว์ด้วยความระมัดระวังและวินิจฉัยโรคสัตว์ด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง เพื่อแก้ไขปัญหอย่างทันท่วงที

5. สัตว์สามารถแสดงออกพฤติกรรมได้ตามธรรมชาติ (Freedom to express natural behavior) สัตว์ไม่ควรถูกจำกัดการเคลื่อนไหวหรือการแสดงออกทางพฤติกรรมตามธรรมชาติ

เนื่องจาก สัตว์ไม่อาจแสดงความคิดเห็นตกใจ เจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมานให้เห็นได้อย่างชัดเจน การจัดการกับสัตว์จึงต้องดำเนินอย่างระมัดระวัง ปฏิบัติด้วยความนุ่มนวล หลีกเลี่ยงการทำให้สัตว์ตื่นตกใจ บาดเจ็บ เจ็บปวด หรือ เกิดความทุกข์ทรมานโดยไม่จำเป็น สำหรับการตรวจสอบด้านสวัสดิภาพสัตว์ ซึ่งมีประโยชน์ในการกำกับดูแล และ ควบคุมให้ผู้ประกอบการจัดการสัตว์ให้ถูกต้องตามหลักการด้านสวัสดิภาพสัตว์นั้น ต้องดำเนินการบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ร่วมกับประสบการณ์ องค์กรความรู้ และ ทักษะของผู้ตรวจสอบเข้าร่วมพิจารณาตัดสินใจ

ผู้ตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ จึงจำเป็นต้องฝึกฝนวิธีการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ และ ศึกษา กฎระเบียบด้านสวัสดิภาพสัตว์ของประเทศผู้นำเข้า และองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ที่ค้นพบใหม่ อย่างสม่ำเสมอ

อย่างไรก็ตาม องค์ความรู้ใหม่ๆ รวมทั้ง กฎ ระเบียบ และ แนวทางปฏิบัติส่วนใหญ่ เป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งสร้างความยุ่งยากให้ผู้ศึกษา กอปรกับผู้ศึกษามีประสบการณ์ด้านการ ตรวจสอบด้านสวัสดิภาพสัตว์ปีก มากน้อยต่างกันการตีความหมายของเนื้อหาที่ค้นคว้าได้จากตำรา ต่างประเทศจึงอาจแตกต่างกันและนำมาใช้พิจารณาตัดสินแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้จัดทำ คู่มือการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ใน โรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีกเพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับ สัตวแพทย์ประจำโรงฆ่าสัตว์ปีก กรมปศุสัตว์นำไปใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ ใน โรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก และ เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการสำหรับการจัดการ ด้านสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อพัฒนาและยกระดับการผลิตเนื้อสัตว์ปีกของประเทศไทยให้ได้ตาม มาตรฐานการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ปีก และปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศไทย และประเทศผู้นำเข้า

ผู้จัดทำ

นายอภิรักษ์ คงนุรัตน์

นายพลกฤษณ์ อู่ยตา

สารบัญ

	หน้า
วัตถุประสงค์	1
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	1
นิยาม	1
การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก	2
1. การตรวจสอบการขนส่งสัตว์ปีกจากฟาร์มเข้าสู่โรงฆ่าสัตว์	2
1.1 รถบรรทุกสัตว์ปีก	2
1.2 ภาชนะบรรจุสัตว์ปีก	2
1.3 การบรรจุสัตว์ปีกในภาชนะบรรจุ	3
1.4 การบรรทุกสัตว์ปีกบนรถบรรทุก	3
1.5 การขนส่งสัตว์ปีก	4
1.6 พนักงานขับรถบรรทุกสัตว์ปีก	5
2. การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงพักสัตว์ปีก	6
2.1 โครงสร้างโรงพักสัตว์ปีก	6
2.2 การจัดการโรงพักสัตว์ปีก	6
2.3 การตรวจสอบการขนย้ายสัตว์ปีกกลางจากรถบรรทุก	8
2.3.1 โครงสร้างพื้นที่รับสัตว์ปีก	8
2.3.2 การขนสัตว์ปีกกลางจากรถบรรทุก	9
2.4 การตรวจสอบการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน	10
2.4.1 โครงสร้างของโซ่และราวแขวนสัตว์ปีก	10
2.4.2 การจัดการแขวนสัตว์บนราวแขวน	12
2.5 การตรวจสอบการทำให้สัตว์ปีกสลบด้วยเครื่องมือทำสลบ	14
2.5.1 การทำให้สัตว์ปีกสลบด้วยไฟฟ้า	14
2.5.1.1 การทำให้สัตว์ปีกสลบโดยใช้อ่างน้ำทำสลบ	14
2.5.1.2 การทำให้สัตว์ปีกสลบ	14
2.5.1.3 การบำรุงรักษาเครื่องมือทำสลบด้วยไฟฟ้า	21
2.5.2 ระบบการทำให้สัตว์ปีกสลบจนตายด้วยก๊าซ	22
2.5.2.1 โครงสร้างของห้องทำสลบด้วยแก๊ส	22
2.5.2.3 การทำงานของห้องทำสลบ	24
2.6 การตรวจสอบการเชือดเอาเลือดออก	26

2.7 การตรวจสอบการเชือดคอสัตว์ปีกที่หลุดรอดจากการเชือดด้วย เครื่องมือเชือดสัตว์ปีกแบบอัตโนมัติ	28
2.8 การตรวจสอบเครื่องมือฆ่าสัตว์ปีกขนาดเล็กและวิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน	28
2.8.1 วิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน	29
2.8.1.1 Neck dislocation	28
2.8.1.2 Decapitation	29
2.8.1.3 Head – only electrical stunner	29
2.9 การตรวจสอบการเสียหายของซากสัตว์ปีก	30
2.10 การตรวจสอบการบริหารจัดการสวัสดิภาพสัตว์ของผู้ประกอบการ	31
ข้อเสนอแนะ	33
กิตติกรรมประกาศ	34
เอกสารอ้างอิง	35
ภาคผนวก	
- แบบตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก	37

คู่มือ การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก

1. วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับสัตวแพทย์ประจำโรงฆ่าสัตว์ปีก กรมปศุสัตว์นำไปใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก และเป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการสำหรับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อพัฒนาและยกระดับการผลิตเนื้อสัตว์ปีกของประเทศไทยให้ได้ตามมาตรฐานการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ปีก และปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศไทย และประเทศผู้นำเข้า

2. มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครอง และ ดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีกขณะทำให้ตาย หรือ การฆ่า พ.ศ. 2542
2. ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครอง และ ดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีกระหว่างการขนส่ง พ.ศ. 2542
3. Council Directive 93/ 119/ EC on the protection of animals at the time of slaughter or killing.
4. Council Directive 95/29/EC of 29 June 1995 amending Directive 91/628/EEC concerning the protection of animals during transport.

3. นิยาม

โรงฆ่าสัตว์	หมายถึง	โรงฆ่าสัตว์ปีก หรือ โรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีกที่ได้รับรองจากกรมปศุสัตว์และรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อขนย้ายหรือพักสัตว์ปีกเพื่อการผลิตเนื้อสัตว์
การขนย้าย	หมายถึง	การขนย้ายสัตว์ปีกลงจากรถหรือนำสัตว์ปีกจากบริเวณที่พัก หรือ ภาชนะบรรจุไปยัง โรงงานหรือสถานที่ที่สัตว์ถูกทำให้ตาย หรือถูกฆ่าเพื่อการผลิตเนื้อสัตว์ปีก
การพักก่อนฆ่า	หมายถึง	การให้สัตว์ปีกพักในที่ที่ มีการระบายอากาศที่ดีอุณหภูมิเหมาะสม และป้องกันแสงแดดกระทบสัตว์ปีกโดยตรง
การทำให้สลบ	หมายถึง	ขบวนการใดที่ทำให้สัตว์ปีกหมดสติและมีผลนานพอที่จะไม่รู้สึกรถึงความเจ็บปวดจนกระทั่งตาย
การฆ่า	หมายถึง	กระบวนการใดที่ทำให้สัตว์ปีกตาย
การทำให้สัตว์ตาย	หมายถึง	วิธีทำให้สัตว์ตายโดยการเอาเลือดออก
สัตว์ปีก	หมายถึง	เป็ด ไก่ และ ไก่วง
Pre – stun shock	หมายถึง	การถูกไฟฟ้าช็อค (Electric shock) ก่อนที่จะ

ถูกทำให้สลบโดยไฟฟ้าอย่างสมบูรณ์

คำย่อที่ใช้ในเอกสารเล่มนี้

CIWF	หมายถึง	Compassion in World Farming Trust
ECSVC	หมายถึง	European Commission's Scientific Veterinary Committee
MAFF	หมายถึง	Ministry of Agriculture, Fisheries and Food of United Kingdom
WASK	หมายถึง	Welfare of Animals (Slaughter or Killing) Regulations 1995

การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก

1. การตรวจสอบการขนส่งสัตว์ปีกจากฟาร์มเข้าสู่โรงฆ่าสัตว์

รถบรรทุกสัตว์ปีก (Truck or Lorry)

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

รถบรรทุกสัตว์ปีกควรมีหลังคา หรือ โครงสร้างที่สามารถป้องกันสัตว์ปีกได้รับอันตรายจากแสงแดด ฝน อากาศร้อน หรือ เย็นจัด ขณะขนส่ง

พื้น และ ผนังห้องภายในรถบรรทุกควรเรียบ ไม่แตกหัก หรือ ยื่นออกเป็นอันตรายต่อสัตว์ปีก

รถบรรทุกสัตว์ปีกควรมีการระบายอากาศอย่างเพียงพอสำหรับสัตว์ปีก ต้องสามารถล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อ โครรถบรรทุกได้ทั่วทั้งคันรถ ควรมีการบำรุงรักษารถบรรทุกให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีและมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์ของรถบรรทุกอย่างสม่ำเสมอ

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 1.1.1 – 1.1.5 โดยสำรวจรถบรรทุกทั่วทั้งคัน เพื่อประเมินสภาพรถบรรทุกสัตว์ปีก
2. ตรวจเอกสารประวัติการบำรุงรักษาและบันทึกการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์รถบรรทุก เพื่อมั่นใจว่ารถบรรทุกสามารถขนย้ายสัตว์ปีกจากฟาร์มไปโรงฆ่าสัตว์ได้โดยไม่เสียในระหว่างการขนส่งสัตว์

ภาชนะบรรจุสัตว์ปีก (Cages or Crate)

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

ภาชนะบรรจุควรทำจากพลาสติกและมีความแข็งแรงสามารถป้องกันสัตว์ปีกไม่ให้ถูกกดทับจากภาชนะบรรจุ หรือ สิ่งของอื่นๆ

ภาชนะบรรจุควรมีลักษณะโปร่งทั้งด้านบน ด้านข้าง และ ด้านล่าง
ภาชนะบรรจุควรมีฝาปิด (Lid) เพื่อป้องกันสัตว์ปีกหลบหนี
สามารถล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคภาชนะบรรจุด้วยน้ำร้อน หรือสารเคมี
ภาชนะบรรจุควรสะอาด อยู่ในสภาพดี ไม่แตกหัก และไม่มีส่วนใดเป็นอันตรายต่อสัตว์
ควรล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อภาชนะบรรจุหลังนำสัตว์ปีกออกจากคอกแล้ว

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 1.2.1 – 1.2.6 โดยสำรวจรอบรถบรรทุกและสังเกตสภาพภาชนะบรรจุ
2. สุ่มตรวจภาชนะบรรจุหลังนำสัตว์ปีกออกแล้ว เพื่อตรวจสอบสภาพความสมบูรณ์ของภาชนะบรรจุ ความสะอาด และการฆ่าเชื้อโรคที่ภาชนะบรรจุ
3. ภาชนะบรรจุที่แตก หัก ชำรุด ไม่ควรนำกลับไปบรรจุสัตว์ปีกอีก
4. ตรวจเอกสารกระบวนการล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคที่ภาชนะบรรจุ
5. ตรวจสอบบันทึกการล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อภาชนะบรรจุ
6. ตรวจเอกสารบันทึกการตรวจสอบสภาพภาชนะบรรจุ

การบรรจุสัตว์ปีกในภาชนะบรรจุ

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

ไม่ควรบรรจุสัตว์ปีกหนาแน่นจนเบียดเสียดกัน กองสุม หรือ ทับกัน สัตว์ปีกทุกตัว
ต้องสามารถนั่ง และเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระ

การบรรจุสัตว์ปีกควรคำนึงถึงสภาพอากาศขณะทำการขนส่งด้วย

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 1.3.1 โดยสุ่มตรวจการบรรจุสัตว์ปีก และสังเกตสุขภาพของสัตว์ปีก
2. การตรวจสอบข้อ 1.3.2 การขนส่งในขณะอากาศร้อนจำนวนสัตว์ปีกที่บรรจุต่อภาชนะ
บรรจุควรน้อยกว่าเมื่อขนส่งสัตว์ปีกในสภาพอากาศหนาวเย็น

การบรรทุกสัตว์ปีกบนรถบรรทุก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

ไม่ควรเรียงซ้อนภาชนะบรรจุสัตว์ปีกสูงจนขีดหลังการบรรทุก

การวางภาชนะบรรจุควรเว้นช่องระหว่างภาชนะบรรจุสัตว์ปีก หรือ เว้นช่องตรงกลาง
รถบรรทุกเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก

ควรมีวิธีป้องกันภาชนะบรรจุสัตว์ปีกหล่นจากที่สูง

ควรมีมาตรการป้องกันการวางภาชนะบรรจุสัตว์ปีกทับร่างกายของสัตว์ปีก

ควรมีวิธีป้องกันสัตว์ปีกหลบหนีในระหว่างการขนส่ง

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 1.4.1 โดยสังเกตการเรียงซ้อนภาชนะบรรจุสัตว์ปีกซึ่งไม่ควรเรียงซ้อนภาชนะบรรจุสัตว์ปีกสูงจนชิดหลังคา เพราะการหมุนเวียนของอากาศเกิดได้น้อยขณะรถบรรทุกวิ่งหรือหยุดอยู่กับที่ สัตว์ปีกหายใจได้ลำบาก หรือ ขาดอากาศหายใจ และสัตว์ปีกสัมผัสกับคลื่นความร้อนที่ถ่ายเทจากหลังคา รถ สัตว์ปีกที่อยู่ชิดหลังคามีโอกาสตายเนื่องจากการขาดอากาศหายใจ และสัมผัสกับความชื้นจากแสงแดด

2. การตรวจสอบข้อ 1.4.2 โดยสังเกตการจัดวางภาชนะบรรจุสัตว์ปีกบนรถบรรทุกซึ่งควรเว้นช่องระหว่างภาชนะบรรจุสัตว์ปีก หรือ เว้นช่องตรงกลางของรถบรรทุก เพื่อให้อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก การวางเรียงกล่องติดกันโดยไม่มีช่องว่างตรงกลางสำหรับให้อากาศถ่ายเท บริเวณนี้จะมีอุณหภูมิสูง และมีอากาศน้อย สัตว์ปีกจะหายใจลำบาก หรือ ขาดอากาศหายใจ และ ทุกข์ทรมานเนื่องจากอากาศร้อน

3. การตรวจสอบข้อ 1.4.3 – 1.4.5 โดยสังเกตวิธีป้องกันภาชนะบรรจุสัตว์ปีกหล่นจากที่สูง การวางภาชนะบรรจุสัตว์ปีกทับร่างกายสัตว์ และ มีวิธีการป้องกันสัตว์ปีกหลบหนี

การขนส่งสัตว์ปีก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

ควรมีการวางแผนการขนส่งสัตว์ปีกจากฟาร์มไปโรงฆ่าสัตว์

ควรมีวิธีป้องกันสัตว์ปีกเกิดอันตราย เครียด ทุกข์ทรมานจากแสงแดด ฝน อากาศร้อนหรือเย็นจัด

สัตว์ตายจากการขนส่งไม่ควรสูงเกินไป

ไม่ควรขนส่งสัตว์ปีกพิการ ป่วย หรือ บาดเจ็บ

ควรนำสัตว์ปีกที่อ่อนเพลียหรือบาดเจ็บเนื่องจากการขนส่งเข้ามาทันที

ผู้ประกอบการควรตรวจสอบสุขภาพสัตว์ปีกเมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 1.5.1 โดยตรวจสอบระยะเวลาการขนส่งสัตว์ปีกซึ่งควรใช้เวลาเดินทางที่สั้นเพราะจะทำให้สัตว์ปีกไม่อยู่ในภาชนะบรรจุ เป็นเวลานานเกินความจำเป็น ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มขนสัตว์ปีกขึ้นรถบรรทุก (Loaded) จนถึงการนำสัตว์ปีกลงจากรถบรรทุก (Unloaded) ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง

2. การตรวจสอบข้อ 1.5.2 โดยสังเกตสุขภาพสัตว์ปีกเพื่อประเมินการป้องกันสัตว์ปีกไม่ให้เกิดอันตราย หรือทุกข์ทรมานจาก แดด ฝน อากาศร้อน หรือ เย็นจัด อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมที่สูงจะเพิ่มความเสี่ยงให้สัตว์ปีกเกิดความเครียดและเพิ่มอัตราการตาย ดังนั้น จึงควรขนส่งสัตว์ปีก ในช่วงเช้าหรือกลางคืน เพื่อหลีกเลี่ยงความร้อนจากแสงแดด และควรหลีกเลี่ยงการขนส่งสัตว์ปีกขณะฝนตกเนื่องจากลมเย็นจัดที่พัดผ่านสัตว์ปีกที่ตัวเปียกในระหว่างการขนส่ง อุณหภูมิของร่างกายสัตว์ปีกจะถูกลดต่ำลง มีผลทำให้สัตว์ปีกเครียดอย่างรุนแรง และตายได้

3. การตรวจสอบข้อ 1.5.3 โดยนับจำนวนซากสัตว์ปีกในถัง Condemned ซากสัตว์ปีก และ เอกสารบันทึกจำนวนสัตว์ปีกตายเมื่อมาถึงโรงงาน (Dead on Arrival) จำนวนสัตว์ปีกที่ตายขณะขนส่งจำนวนมากแสดงถึงคุณภาพของการจับสัตว์ปีกที่ฟาร์ม และ การขนส่งสัตว์ปีกที่ไม่เหมาะสม เช่น การขับรถบรรทุกสัตว์ปีกที่ขาดความเอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพสัตว์ การขนส่งสัตว์ปีกในสภาพอากาศร้อน มีความชื้นสูง การขนส่งสัตว์ปีก ป่วย พิกัด หรือ สัตว์ปีกอ่อนแอ เป็นต้น จำนวนสัตว์ปีกตายขณะขนส่งควรน้อยที่สุด โรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีกเพื่อการส่งออกส่วนใหญ่มีสัตว์ปีกตายเมื่อมาถึงโรงฆ่าสัตว์อยู่ระหว่างร้อยละ 0.2 - 0.4

4. การตรวจสอบข้อ 1.5.4 โดยสังเกตสุขภาพของสัตว์ปีก

5. การตรวจสอบข้อ 1.5.5 โดยสังเกตสุขภาพของสัตว์ปีก ควรนำสัตว์ปีกที่อ่อนเพลียจากการเดินทางเข้ามาทันที เพื่อไม่ให้สัตว์ปีกอยู่ในสภาวะที่เครียด หรือ ทุกข์ทรมานบนรถบรรทุก และ ภาวะบรรจุนานเกินไป

6. การตรวจสอบข้อ 1.5.6 โดยตรวจเอกสารบันทึกการตรวจสอบสัตว์ปีกเมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์ การตรวจสุขภาพของสัตว์ปีกเพื่อประเมินสภาพของสัตว์ปีกจากการขนส่ง และ ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทันที

พนักงานขับรถบรรทุกสัตว์ปีก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

พนักงานขับรถควรขับรถอย่างนุ่มนวล ไม่กระตุก หรือหยุดรถกะทันหัน การเข้าโค้งควรเป็นไปอย่างนุ่มนวล ไม่เข้าโค้งเร็วและแรง เพราะจะทำให้สัตว์ปีกเกิดบาดเจ็บ ตื่นตกใจ หรือ ทุกข์ทรมาน

พนักงานขับรถควรเป็นคนมีประสบการณ์ในการขับรถบรรทุกสัตว์ปีก มีความรู้ และ ทักษะในการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ขณะขนส่ง

พนักงานขับรถบรรทุกสัตว์ปีกควรผ่านการฝึกอบรม เกี่ยวกับ สวัสดิภาพสัตว์

ผู้ประกอบการควรมีแรงจูงใจให้พนักงานขับรถบรรทุกสัตว์ปีกที่มีผลงานดี

ผู้ประกอบการควรมีโปรแกรมการฟื้นฟู หรือ ฝึกอบรมพนักงานขับรถที่มีผลงานไม่ดี

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 1.6.1 – 1.6.3 โดยสัมภาษณ์พนักงานขับรถ ตรวจสอบเอกสารประวัติการฝึกอบรมด้านสวัสดิภาพสัตว์ของพนักงานขับรถ รวมทั้ง ตรวจสอบจำนวนสัตว์ตายจากการขนส่ง (Dead on Arrival) เพื่อประเมินผลเกี่ยวกับการขับรถบรรทุกสัตว์ปีกของพนักงานขับรถ

2. การตรวจสอบข้อ 1.6.4 โดยตรวจสอบเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจที่พนักงานขับรถควรได้รับกรณีมีผลงานดี เช่น อัตราการตายของสัตว์ปีกจากการขนส่งน้อยกว่า ร้อยละ 0.2 ตัว หรือ อยู่ระหว่างร้อยละ 0.2 – 0.4 เป็นต้น การให้รางวัล หรือ ผลตอบแทนพนักงานเพื่อจูงใจให้พนักงานได้เอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพสัตว์ขณะขนส่งสัตว์ปีกจากฟาร์มไปโรงฆ่าสัตว์

3. การตรวจสอบข้อ 1.6.5 โดยตรวจสอบเอกสารหลักสูตร หรือโปรแกรมการฟื้นฟูพนักงานขับรถ กรณีที่สัตว์มีความเสียหาย สูงกว่าระดับที่กำหนด เช่น อัตราการตายของสัตว์จากการขนส่งมากกว่าร้อยละ 0.4 เป็นต้น การฟื้นฟูความรู้ ทักษะ และทัศนคติของพนักงานเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ขณะขนส่ง เพื่อลดความเสียหายของผลผลิตเนื่องจากสัตว์ปีกตาย หรือ เกิดบาดเจ็บ เช่น เกิดบาดแผล ปีกหัก ออกช้า สะ โปกหลุด เป็นต้น การมีโปรแกรมการฟื้นฟูพนักงานขับรถ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าสัตว์ปีกจะได้รับการเอาใจใส่ และได้รับการปฏิบัติที่ดี

2. การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงพักสัตว์ปีก

โครงสร้างโรงพักสัตว์ปีก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

ควรมีหลังคา เพื่อป้องกันแสงแดด หรือ ฝน โดนร่างกายของสัตว์ปีก

ควรรออกแบบโครงสร้าง และติดตั้งอุปกรณ์ ในลักษณะที่สามารถล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย

วัสดุที่ใช้ทำผนัง และ พื้นโรงพักสัตว์ปีกควรแข็งแรง ไม่ดูดซับน้ำ และง่ายต่อการล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.1.1 – 2.1.3 โดยสำรวจรอบบริเวณโรงพักสัตว์ปีก เพื่อสังเกตโครงสร้างของอาคารโรงพักสัตว์ปีก และ การพักสัตว์ปีก

การจัดการโรงพักสัตว์ปีก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

โรงพักสัตว์ปีกควรมีการระบายอากาศที่ดี

อุปกรณ์เกี่ยวกับการระบายอากาศ ควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี

ควรมีเอกสารการบำรุงรักษา อาคาร โรงพักสัตว์ปีก และอุปกรณ์ระบบระบายอากาศ

ควรมีการตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ระบบระบายอากาศอย่างสม่ำเสมอ

ควรมีกระบวนการทำความสะอาด และ ฆ่าเชื้อโรคในโรงพักสัตว์ปีก

ควรมีระบบป้องกันสัตว์พาหะนำโรค

ควรมีระบบการจัดการพัสดุเมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.2.1 โดยสำรวจรอบ โรงพักสัตว์ปีกและสังเกตทิศทางของลมหรือการระบายอากาศ ซึ่งควรระบายหรือถ่ายเทอากาศได้ครอบคลุมสัตว์ปีกที่อยู่ภายในรถบรรทุก

2. การตรวจสอบข้อ 2.2.2 โดยสำรวจรอบอาคาร โรงพักสัตว์ปีกและสังเกตอุปกรณ์ เกี่ยวกับการระบายอากาศ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี

3. การตรวจสอบข้อ 2.2.3 โดยตรวจสอบเอกสารการบำรุงรักษา อาคารโรงพักสัตว์ปีก อุปกรณ์ระบบระบายอากาศ

4. การตรวจสอบข้อ 2.2.4 โดยตรวจสอบเอกสารบันทึกการตรวจสอบความพร้อมของ อุปกรณ์ระบบระบายอากาศ

5. การตรวจสอบข้อ 2.2.5 โดยตรวจเอกสารกระบวนการทำความสะอาด และ นำเชื้อโรคใน โรงพักสัตว์ปีก บันทึกการทำความสะอาด และ การนำเชื้อโรค และทำการตรวจสอบความสะอาด อาคารโรงพักสัตว์ปีก และบริเวณโดยรอบอาคาร โรงพักสัตว์ปีก

6. การตรวจสอบข้อ 2.2.6 โดยตรวจเอกสารกระบวนการป้องกันสัตว์พาหะนำโรค และ บันทึกการตรวจสอบสัตว์พาหะนำโรค

7. ตรวจสอบข้อ 2.2.7 โดยตรวจสอบการจัดการพักสัตว์ (Lairage management system) เมื่อสัตว์ ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์

7.1 ตรวจสอบภาชนะบรรจุสัตว์ปีก เมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงพักสัตว์ ตรวจสอบว่าสัตว์ปีก หายใจหอบ (Panting) ทุกข์ทรมาน (Distressed) หรืออ่อนเพลีย (Exhausted) ควรฆ่าสัตว์ปีกที่มีอาการ เหล่านี้ทันที

7.2 ใช้เครื่องมือวัดอุณหภูมิ และความชื้นในโรงพักสัตว์ปีก ในระดับตัวสัตว์ปีก เพื่อ ตรวจสอบสภาพแวดล้อมว่าอยู่ในสภาพที่ติดสัตว์ สัตว์ปีกจะเป็นอันตรายถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ อุณหภูมิ และ ความชื้นสูง เช่น สภาพแวดล้อมอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ความชื้นมากกว่า 80 % หรือ การพักสัตว์อยู่ในสภาพแวดล้อมที่อุณหภูมิสูงกว่า 38 องศาเซลเซียสเป็นเวลานาน (Gregory และ Grlandin, 1998) ปกติอุณหภูมิร่างกายของไก่อยู่ที่ 41 องศาเซลเซียส ถ้าอุณหภูมิของร่างกายเพิ่มสูงถึง 42.5 องศาเซลเซียสไก่จะหอบเพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกาย และ ไก่จะหอบช้าลง และ หยุด หอบ เมื่ออุณหภูมิของร่างกายสูงถึง 45 องศาเซลเซียส เพื่อรักษาระดับน้ำของร่างกาย ส่วนระดับ อุณหภูมิของร่างกายที่ลดต่ำลงจนเป็นอันตรายต่อไก่ (Lower lethal body temperature) จะอยู่ในช่วง 19 – 24 องศาเซลเซียส

7.3 เมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์ควรนำสัตว์ปีกเข้ามาทันทีเพื่อไม่ให้สัตว์ปีกทุกข์ ทรมาน หรือ อยู่ในสภาวะเครียดเป็นเวลานาน แต่การนำสัตว์ปีกเข้ามาทันทีสภาพกล้ามเนื้อของสัตว์ปีก อาจขาดสารไกลโคเจน ทำให้เนื้อสัตว์ปีกด้อยคุณภาพ และ น่าเสียได้ง่าย ดังนั้น ในทางปฏิบัติจึงควร พักสัตว์ปีกเพื่อให้กล้ามเนื้อได้สะสมสารไกลโคเจนก่อนนำสัตว์ปีกเข้ามาประมาณ 30 นาที แต่ไม่ควร เกิน 2 ชั่วโมง

7.4 ตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบระบายอากาศ

7.5 ควรติดตั้งพัดลม (Extraction fans) เพื่อดึงเอาไอน้ำและความร้อนออกนอก บริเวณพักสัตว์ปีก

7.6 การตั้งเรียงแถวของภาชนะบรรจุ (Stack) แต่ละแถวไม่ควรวางติดกัน ควรมี

ระยะห่างพอสมควรเพื่อให้อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก

7.7 ในสภาพแวดล้อมที่อุณหภูมิสูงควรลดจำนวนสัตว์ปีก ต่อภาชนะบรรจุ และไม่วางภาชนะบรรจุบนรถบรรทุกชิดกันเกินไปเพื่อให้อากาศ พัดผ่านภาชนะบรรจุได้สะดวก

7.8 ควรมีการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในระหว่างพักสัตว์เพื่อมั่นใจว่าสัตว์ปีกได้รับการดูแลอย่างดี ไม่บาดเจ็บ เจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน และ จะได้รับการแก้ไขปัญหาทันทีเมื่อเกิดปัญหาด้านสวัสดิภาพสัตว์

การตรวจสอบการขนย้ายสัตว์ปีกลงจากรถบรรทุก

2.3.1 โครงสร้างพื้นที่รับสัตว์ปีก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.3.1.1 พื้นที่รับสัตว์ปีก (Unloading area or Receiving area) ควรมีขนาดเพียงพอสำหรับการขนย้ายสัตว์ปีก

2.3.1.2 ควรมีเครื่องมือช่วยเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุสัตว์ปีก

2.3.1.3 พื้นที่รับสัตว์ปีกควรมีระบบระบายอากาศเพียงพอ

2.3.1.4 พื้นที่รับสัตว์ปีกควรอยู่ห่างจากโรงพักสัตว์ปีก

2.3.1.5 พื้นที่รับสัตว์ปีกควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี

2.3.1.6 สามารถล้างทำความสะอาด และ ฆ่าเชื้อโรคพื้นที่รับสัตว์ปีก

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.3.1.1 โดยสำรวจ พื้นที่รับสัตว์ปีกซึ่งควรมีขนาดพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนย้ายสัตว์ปีก

2. การตรวจสอบข้อ 2.3.1.2 โดยสังเกตวิธีการเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุสัตว์ปีก การเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุสัตว์ปีกโดยใช้ระบบเครื่องจักรผ่อนแรงและลดจำนวนคนงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการสัตว์ปีก จะช่วยลดอาการตื่นตกใจของสัตว์ปีกได้

3. การตรวจสอบข้อ 2.3.1.3 โดยสังเกตพื้นที่รับสัตว์ปีกซึ่งควรมีระบบระบายอากาศที่เพียงพอสำหรับสัตว์ปีก การปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่มีการระบายอากาศดีมีผลต่อทัศนคติของคนงานในการดูแล และเอาใจใส่ต่อสัตว์ปีก

4. การตรวจสอบข้อ 2.3.1.4 สังเกตพื้นที่รับสัตว์ปีกและโรงพักสัตว์ปีกซึ่งควรอยู่ห่างกันพอสมควรเพื่อหลีกเลี่ยงสัตว์ปีกในโรงพักสัตว์ปีกตื่นตกใจเสียงจากการปฏิบัติงานในพื้นที่รับสัตว์ปีก

5. การตรวจสอบข้อ 2.3.1.5 สำรวจรอบบริเวณพื้นที่รับสัตว์ปีกซึ่งควรอยู่ในสภาพดี และตรวจสอบเอกสารกระบวนการบำรุงรักษาอาคารรับสัตว์ปีกอย่างสม่ำเสมอ

6. การตรวจสอบข้อ 2.3.1.6 โดยสำรวจพื้นที่รับสัตว์ปีก และตรวจสอบกระบวนการล้างทำความสะอาด และ ฆ่าเชื้อโรค และบันทึกผลการตรวจสอบความสะอาดพื้นที่รับสัตว์ปีก

2.3.2 การขนสัตว์ปีกลงจากรถบรรทุก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.3.2.1 ควรมีมาตรการ หรือ วิธีการป้องกัน ไม่ให้สัตว์ปีกได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่เป็นอันตรายต่อสัตว์

2.3.2.2 ควรขนย้ายสัตว์ปีกด้วยความระมัดระวัง ปฏิบัติด้วยความนุ่มนวล ไม่เร่งรีบ ไม่ทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจ บาดเจ็บ เจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน

2.3.2.3 ควรขนย้ายภาชนะบรรจุสัตว์ปีก ในแนวระนาบ (Unload horizontally) ไม่เอียงหรือหมุนภาชนะ ไม่โยน หรือ ทิ้งภาชนะบรรจุสัตว์ และ ไม่กระแทกภาชนะบรรจุสัตว์ปีก

2.3.2.4 การวางเรียงภาชนะบรรจุสัตว์ปีกควรเว้นระยะห่างเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ทั่วทั้งภาชนะบรรจุ

2.3.2.5 ควรฆ่าสัตว์ปีกที่ได้รับบาดเจ็บ อ่อนเพลีย หรือ ป่วยทันที

2.3.2.6 ควรมีกระบวนการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน

2.3.2.7 ควรฝึกอบรมคนงานเกี่ยวกับวิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน

2.3.2.8 ระหว่างทำการฆ่าสัตว์ปีกป่วยควรแยกออกห่างจากสัตว์ปีกปกติ

2.3.2.9 ไม่ควรงดอาหารสัตว์ปีกก่อนฆ่าเป็นระยะเวลานานเกิน 12 ชั่วโมง

2.3.2.10 ควรมีวิธีการป้องกันสัตว์ตื่นตกใจเสียงดังจากสภาพแวดล้อม สัตว์อื่น หรือ คนที่ไม่เกี่ยวข้อง

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.1 โดยสังเกตพื้นที่รับสัตว์ปีก และสุขภาพของสัตว์ปีก

2. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.2 – 2.3.2.3 โดยสังเกตการขนย้ายสัตว์ปีกลงจากรถ

การตรวจสอบข้อ 2.3.2.4 โดยสังเกตการจัดวางภาชนะบรรจุสัตว์ปีก ซึ่งไม่ควรวางกล่องบรรจุสัตว์ปีกชิดติดกัน กล่องบรรจุแต่ละแถว (Stack) ควรมีระยะห่างเพื่อให้อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก (Gregory และ Grandin,1998, Humane Slaughter Association, 2006 และ Primary Industries Standing Committee, 2002)

3. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.5 โดยสังเกตวิธีการฆ่าสัตว์ปีกที่ได้รับบาดเจ็บ อ่อนเพลีย หรือ ป่วย โดยวิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน (Emergency Killing methods) ตามวิธีการในข้อ 2.8

4. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.6 โดยตรวจสอบกระบวนการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน

5. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.7 โดยตรวจสอบเอกสารบันทึกการฝึกอบรมการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน ของพนักงาน

6. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.8 โดยสังเกตวิธีการฆ่าสัตว์ปีกป่วย และ การจัดการกับซากสัตว์ปีกป่วย

7. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.9 โดยตรวจบันทึกการจับสัตว์ปีกจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีก คิวนำสัตว์ปีกเข้าฆ่า เวลาทำการขนส่งสัตว์ปีกจากฟาร์มเข้าโรงฆ่าสัตว์ ไม่ควรงดอาหารก่อนฆ่าเกิน 12

ชั่วโมง ในกรณีเกิน 12 ชั่วโมงสัตว์ต้องได้ดื่มน้ำตลอดเวลา และได้รับอาหาร 2 ครั้ง ต่อวัน (เช้า – เย็น) (ระยะเวลา 12 ชั่วโมงเริ่มนับตั้งแต่การงดอาหารที่ฟาร์มจนถึงสัตว์ถูกฆ่าให้ตาย การงดอาหาร และ น้ำ เป็นเวลานานทำให้สัตว์ปีกทุกขั้ทรมาณเนื่องจากความหิว และ กระจายน้ำ รวมทั้ง ทำให้ผนังลำไส้ของ สัตว์ปีกอ่อนแอ และปริแตก ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ซากสัตว์ปีกเกิดการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์

8. การตรวจสอบข้อ 2.3.2.10 โดยสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบพื้นที่รับสัตว์ปีก

การตรวจสอบการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน

โครงสร้างของโซ่ (Chain) และราวแขวนสัตว์ปีก (Shackle)

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

ควรมีแผ่นรองอก (Breast comforter) เพื่อช่วยให้สัตว์ปีกสงบนิ่งขณะอยู่ บนราวแขวน

2.4.1.2 สายการผลิต (Shackle line) ไม่ควรมีจุดเลี้ยวแบบหักศอก (Sharp turn) หรือ เปลี่ยนทิศทางโดยทันที

2.4.1.3 ควรออกแบบสายการผลิตที่สามารถป้องกันไม่ให้ไฟฟ้าดูดสัตว์ (Pre – stun shocks) ก่อนนำสัตว์ปีกเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ (Water bath stunner)

2.4.1.4 โซ่ราวควรจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในอ่างน้ำทำสลบได้ในระดับไม่ลึกเกินไปจนถึง หน้าอก และไม่จุ่มปีกลงในอ่างน้ำทำสลบ

2.4.1.5 ราวแขวนสัตว์ปีกควรมีขนาดเหมาะสม กับขนาดของสัตว์ปีก

2.4.1.6 ราวแขวนสัตว์ปีกควรสัมผัสกับ Metal bar (Earth electrode) เมื่อสัตว์ปีก เคลื่อนที่และอยู่ในตำแหน่งการทำให้สัตว์ปีกสลบ

2.4.1.7 ราวแขวนสัตว์ปีกสามารถป้องกันสัตว์ปีกหลบหนี ขาสัตว์ปีกข้างใดข้างหนึ่ง หรือ ทั้งสองข้างไม่หลุดจากราวแขวน ขณะเคลื่อนที่เข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ

2.4.1.8 โซ่ และ ราวแขวนสัตว์ปีกต้องอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี

2.4.1.9 ควรทำความสะอาด โซ่ และ ราวแขวนสัตว์ปีกอย่างสม่ำเสมอ

2.4.1.10 ควรออกแบบ โซ่ และ ราวแขวนสัตว์ปีกให้สามารถเข้าไปตรวจสอบ สุขภาพของสัตว์ปีกและเข้าไปล้างทำความสะอาดราวแขวนสัตว์ปีกได้โดยสะดวก

2.4.1.11 ทิศทางการนำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำสลบต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือ ทำให้ สัตว์ปีกได้รับบาดเจ็บ หรือ ตื่นตกใจ

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.1 โดยสังเกตแผ่นรองอก ซึ่งควรอยู่ในลักษณะที่ทำให้ สัตว์ปีกสงบนิ่งโดยเร็ว และแผ่นรองอกต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปีก สายการผลิตที่ไม่มีแผ่นรองอก สัตว์ปีกจะกระพือปีก ไม่สงบนิ่ง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดเหตุการณ์ไฟฟ้าดูดสัตว์ (Stevenson, 2001) ซึ่ง เกิดขึ้นก่อนการทำให้สัตว์ปีกสลบในอ่างน้ำทำสลบ สัตว์ปีกที่ถูกไฟฟ้าดูด จะได้รับกระแสไฟฟ้า

(Current) ไม่เพียงพอเนื่องจากการยกหัวออกจากน้ำในอ่างน้ำทำสลบ สัตว์ปีกจึงไม่สลบอย่างสมบูรณ์ และรู้สึกตัวเมื่อถูกเชือดคอ (Neck cutting) หรือ ในระหว่างเลือดไหลออกจากร่างกาย

2. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.2 โดยสังเกตการออกแบบสายการผลิต (Shackle line) ซึ่งไม่ควรมียุคเลี้ยวแบบหักศอก (Sharp turn) หรือเปลี่ยนทิศทางโดยทันทีเพราะจะทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจ กระพือปีก ไม่สงบนิ่ง ซึ่งเป็นสาเหตุโน้มนำให้เกิดไฟฟ้าดูดสัตว์ ก่อนถูกทำสลบในอ่างน้ำทำสลบอย่างสมบูรณ์

3. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.3 โดยสังเกตสายการผลิตซึ่งควรออกแบบ และติดตั้งสายการผลิตที่ไม่ทำให้เกิดไฟฟ้าดูดสัตว์ ขณะนำสัตว์ปีกเข้าทำสลบในอ่างน้ำทำสลบ

4. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.4 โดยสังเกตทิศทางการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าอ่างน้ำทำสลบ บริเวณทางเข้าอ่างน้ำควรมีทางลาด (Ramp) เพื่อช่วยพยุงสัตว์ปีกให้จุ่มหัวลงน้ำในอ่างน้ำทำสลบ และป้องกันไม่ให้สัตว์ปีกจุ่มปีกลงในน้ำ

5. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.5 โดยสังเกตราวแขวนสัตว์ปีกซึ่งควรเหมาะสมกับชนิดและขนาดของสัตว์ปีก รวมทั้งทิศทางการเคลื่อนที่ของสายการผลิตซึ่งไม่ควรเหวี่ยง กระแทก หรือทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจ การแขวนสัตว์ปีกที่มีขนาดเล็ก ขาของสัตว์ปีกอาจหลุดออกจากราวแขวน หรือกรณี สัตว์ปีกที่มีขาขนาดใหญ่พนักงานแขวนสัตว์ปีกจะกดขาสัตว์ปีกบริเวณหน้าแข้ง (Shank) เข้ากับราวแขวนสัตว์ปีกเพื่อให้ราวแขวนสามารถแขวน หรือ บังคับสัตว์ปีกได้ บริเวณหน้าแข้งนี้มีเนื้อเยื่อหุ้มกระดูก (Periosteum) และเส้นประสาทเมื่อถูกบีบรัดสัตว์ปีกจึงรู้สึกเจ็บปวด (Stevenson, 2001 และ Raj, 2007) การศึกษาของ Gregory และ Grandin (1998) พบว่าการใช้แรงกดที่หน้าแข้งของสัตว์ปีก (Shank) ขนาด 75 นิวตัน (N) ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นซึ่งแสดงว่าสัตว์ปีกรู้สึกเจ็บปวด ในทางปฏิบัติพนักงานแขวนสัตว์ปีกจะแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนโดยใช้แรงกดขาสัตว์ปีกเข้ากับราวแขวนเฉลี่ยประมาณ 90 นิวตัน (N) จึงทำให้สัตว์ปีกเกิดความเจ็บปวด (Painful) ดังนั้น พนักงานแขวนสัตว์ปีกจึงควรแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนอย่างนุ่มนวล ไม่เร่งรีบ

6. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.6 โดยสังเกตราวแขวนสัตว์ปีกซึ่งควรมีขนาดเหมาะสมกับขนาดของสัตว์ปีก และสัมผัสกับ Metal bar (Earth electrode or Second electrode) เมื่อสัตว์ปีกอยู่ในตำแหน่งการทำสลบ การฉีดยุคที่ราวแขวนสัตว์ปีกก่อนราวแขวนสัตว์ปีกสัมผัสกับ Metal bar จะทำให้กระแสไฟฟ้าผ่านตัวสัตว์ปีกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.7 โดยสังเกตราวแขวนสัตว์ปีกซึ่งควรป้องกันสัตว์ปีกหลบหนี หรือ ขาสัตว์ปีกหลุดจากโซ่ราว ขณะเคลื่อนที่เข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ

8. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.8 โดยสังเกตโซ่ และ ราวแขวนสัตว์ปีกซึ่งควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีการบำรุงรักษา และทำความสะอาดอย่างเหมาะสม

9. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.9 โดยสังเกตความสะอาดของโซ่ และ ราวแขวนสัตว์ปีก

10. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.10 โดยสังเกต และเข้าตรวจสอบสายการผลิต

12. การตรวจสอบข้อ 2.4.1.11 โดยสังเกตทิศทางการนำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำสลบ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ ไม่มีวัตถุสิ่งของกีดขวาง สัมผัสร่างกาย สัตว์ปีก หรือ ทำให้สัตว์ปีกได้รับบาดเจ็บ หรือ ตื่นตกใจ

2.4.2 การจัดการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.4.2.1 พนักงานควรแขวนขาสัตว์ปีกบนราวแขวนทั้งสองข้างอย่างระมัดระวัง นุ่มนวล ไม่เร่งรีบ จนเป็นอันตรายต่อสัตว์ปีก

2.4.2.2 ไม่ควรเทสัตว์ปีกกองรวมกันแล้วจับสัตว์ปีกแขวนบนราวแขวน

2.4.2.3 ไม่ควรแขวนสัตว์ปีก แล้วทำให้สัตว์ปีกบาดเจ็บ หรือทุกข์ทรมาน

2.4.2.4 ระยะเวลาในการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนจนถึงขั้นตอนการทำให้สัตว์ปีกสลบ ไม่นานเกินไป

2.4.2.5 ไม่ควรแขวนสัตว์ปีกที่มีขาผิดรูปร่าง (Leg deformities)

2.4.2.6 ไม่ควรแขวนสัตว์ปีกที่ตัวเล็ก หรือแคระแกรนพร้อมกันกับสัตว์ปีกขนาดปกติ

2.4.2.7 ควรจำกัดจำนวนพนักงานไม่ให้เข้าไปอยู่ในสายการผลิตมากเกินไป

2.4.2.8 สัตว์ปีกที่หลบหนีจากการจับแขวนบนราวแขวนควรรีบนำสัตว์ปีกขึ้นแขวนบนราวแขวนทันที

2.4.2.9 บริเวณจุดแขวนสัตว์ปีกไม่ควรมีแสงสว่างมากจนรบกวนสัตว์ปีกหรือทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจ

2.4.2.10 ควรมียุติการปฏิบัติที่ไม่ทำให้ผู้ทำงานเมื่อยล้า

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.1 โดยสังเกตลักษณะของการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน พนักงานควรรนำสัตว์ปีกออกจากภาชนะบรรจุครั้งละ 1 ตัว และแขวนขาสัตว์ปีกบนราวแขวนทั้งสองข้างอย่างระมัดระวัง นุ่มนวล ไม่เร่งรีบ ไม่แขวนสัตว์ปีกขาเดียว ไม่แขวนคอ และไม่แขวนปีกของสัตว์
2. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.2 โดยสังเกตลักษณะการจัดการแขวนสัตว์ปีก การแขวนสัตว์ปีกโดยเทสัตว์ปีกกองรวมกัน สัตว์ปีกจะได้รับอันตรายจากการถูกกดทับ
3. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.3 โดยสังเกตลักษณะของการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน การแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนแล้วสัตว์ปีกกระพือปีกแสดงให้เห็นว่าสัตว์ปีกเจ็บปวดจากการถูกแขวน (Raj, 2007)
4. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.4 โดยจับเวลาในการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนจนถึงขั้นตอนการทำให้สัตว์ปีกสลบซึ่งไม่ควรนานเกินไป เช่น ไม่เกิน 3 นาทีในไก่วง และไม่เกิน 2 นาที ในไก่ และเป็ด การลดระยะเวลาในการแขวนสัตว์ปีกเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบเป็นผลดีต่อสัตว์ปีกเพราะสัตว์ปีกไม่ถูกแขวนอยู่บนราวแขวนเป็นเวลานานในลักษณะท่าทางผิดปกติ (Douse, 2002)
5. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.5 โดยการสังเกตสัตว์ปีกก่อนเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบการแขวนสัตว์ปีกที่ขาผิดรูปร่างอาจทำให้ขาสัตว์ปีกหลุดออกจากราวแขวนข้างใดข้างหนึ่ง หรือทั้งสองข้าง สัตว์ปีกจะอยู่ในท่าที่ไม่ถูกทำให้สลบอย่างสมบูรณ์ สัตว์ปีกบางตัวที่ขามีขนาดใหญ่กว่าปกติ หรือ ขาบิดเบี้ยว ไม่ได้รูปทรงจะรู้สึกเจ็บปวดจากการถูกแขวนบนราวแขวน
6. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.6 โดยตรวจสอบการแขวนสัตว์ปีก การแขวนสัตว์ที่ปีกตัวเล็ก หรือแกระแกรนพร้อมกันกับสัตว์ปีกขนาดปกติ สัตว์ปีกเหล่านี้จะจุ่มหัวลงไม่ถึงน้ำในอ่างน้ำทำสลบสัตว์ปีกจึงได้รับกระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอ สัตว์ปีกไม่สลบ หรือ ฟิ้นคิ้นสติขณะถูกเชือดคอเอาเลือดออก
7. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.7 โดยสังเกตจำนวนพนักงานบริเวณแขวนสัตว์ปีก ธรรมชาติของสัตว์ปีกจะตื่นตกใจคนได้ง่าย การมีพนักงานจำนวนมากจึงทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจไม่สงบนิ่ง
8. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.8 โดยสังเกตลักษณะสัตว์ปีกที่หลบหนีจากการขนย้าย การแขวนบนราวแขวน สัตว์ปีกที่หลุดจากราวแขวน หรือ สัตว์ปีกที่หลบหนีจากภาชนะบรรจุ ควรรนำสัตว์ปีกกลับเข้าสู่ไลน์ผลิต หรือภาชนะบรรจุโดยเร็ว
9. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.9 โดยตรวจสอบบริเวณแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน ความเข้มของแสงสว่างน้อย หรือ การใช้แสงสีฟ้า (Blue light) หรือสีอัลตราไวโอเล็ต (Ultraviolet) จะทำให้สัตว์ปีกลดอาการตื่นเต้น และ สงบได้เร็ว
10. การตรวจสอบข้อ 2.4.2.10 โดยสัมภาษณ์พนักงาน และ สังเกตลักษณะของการหมุนเวียนพนักงานแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน รวมทั้งระยะเวลาของการทำงาน of พนักงาน การทำงานเป็นเวลานานจนพนักงานเมื่อยล้ามีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของคนงานลดลง ลดความเอา

ใจใส่ต่อสัตว์ และ ปฏิบัติต่อสัตว์โดยขาดความปราณีต่อสัตว์ การหมั่นเวียนพนักงานไม่ให้ทำงานติดต่อกันนานเกินไป เพื่อลดความเมื่อยล้าของพนักงาน และ สร้างทัศนคติที่ดีของพนักงานในการปฏิบัติสัตว์ การเอาใจใส่ต่อสัตว์ หรือ สวัสดิภาพสัตว์ และลดความเสียหายของผลผลิตที่มีสาเหตุมาจากปัญหาด้านสวัสดิภาพสัตว์ เช่น ปีกหัก ข้อต่อสะโพกหลุด เป็นต้น

2.5 การตรวจสอบการทำให้สัตว์สลบด้วยเครื่องมือทำสลบ (Stunner)

2.5.1 การทำให้สัตว์ปีกสลบด้วยไฟฟ้า (Electrical stunning)

2.5.1.1 การทำให้สลบโดยใช้อ่างน้ำทำสลบ (Water bath stunner)

องค์ประกอบของเครื่องทำให้สัตว์สลบ

2.5.1.1.1 ควรมีอ่างน้ำทำสลบ (Water bath stunner) สำหรับใส่น้ำสะอาด

2.5.1.1.2 ควรมีทางลาด (Ramp) บริเวณด้านหน้าอ่างน้ำทำสลบเพื่อช่วยพยุงร่างกายสัตว์ปีกให้จุ่มหัวลงในอ่างน้ำทำสลบ และ ป้องกันสัตว์ปีกจุ่มปีกลงในอ่างน้ำทำสลบ

2.5.1.1.3 ควรมี Submerged plate electrode or first electrode ยาวตลอดความยาวของก้นอ่างน้ำทำสลบ

2.5.1.1.4 ควรมี Earthed rubbing bar or metal bar (Earth electrode or second electrode) ยาวตลอดความยาวของอ่างน้ำทำสลบ

2.5.1.1.5 ควรมีมิเตอร์ และเครื่องอ่านกระแสไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้า และ ความถี่ที่ใช้ (Ammeter, Voltmeter และ Frequency used)

2.5.1.1.6 สามารถปรับระดับน้ำในอ่างน้ำทำสลบได้

2.5.1.1.7 ควรมีระบบการเติมน้ำสะอาดเข้า และ การปล่อยน้ำล้นออกจาก อ่างน้ำทำสลบ

2.5.1.1.8 ควรมีหัวสเปรย์น้ำสำหรับฉีดพ่น โซรราวให้เปียกก่อนสัมผัสกับ Metal bar

2.5.1.1.9 ช่อง (Tunnel) นำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำสลบ หรือ ห้องทำให้สัตว์ปีกสลบควรมีแสงสว่างน้อยเพื่อให้สัตว์ปีกสงบก่อนทำสลบ และขณะทำสลบ

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.1 โดยสังเกต อ่างน้ำสำหรับใส่น้ำสะอาด ด้านบน ด้านหน้า (ทางเข้าของสัตว์ปีก) และ ด้านท้ายอ่างน้ำทำสลบ (ทางออกของสัตว์ปีก) ควรเปิดโล่ง เพื่อเป็นทางผ่านของโซรราวนำสัตว์ปีกเคลื่อนที่ผ่านอ่างน้ำ

2. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.2 โดยสังเกตด้านหน้าทางเข้าอ่างน้ำทำสลบซึ่งควรมีทางลาดเพื่อพยุงร่างกายสัตว์ปีกก่อนจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในอ่าง และป้องกันไม่ให้ปีกของสัตว์ปีกตกลงไปในอ่างน้ำ

3. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.3 โดยสังเกตขั้วไฟฟ้าซึ่งวางยาวตลอดความยาวของก้นอ่างน้ำ (Submerged plate electrode or First electrode)

4. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.4 โดยสังเกต Earthed rubbing bar or metal bar ซึ่งจะทำหน้าที่เป็น Earth electrode (Second electrode) เมื่อสตัว์ปีกเคลื่อนที่ผ่านอ่างน้ำ ราวแขวนสตัว์ปีกควรสัมผัสกับ Earth electrode เป็นอย่างดี

5. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.5 โดยสังเกตเครื่องอ่านกระแสไฟฟ้า (Ammeter) เครื่องอ่านแรงดันไฟฟ้า (Voltmeter) และความถี่ที่ใช้

6. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.6 โดยสังเกตระดับน้ำในอ่างน้ำทำสลับขณะทำสลับ และ ทดลองปรับระดับน้ำในอ่างน้ำทำสลับ

7. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.7 โดยสังเกตการเติมน้ำสะอาดเข้า และการปล่อยน้ำล้นออกจากอ่างน้ำทำสลับขณะทำสลับ หรือ ทดลองเปิด – ปิด วาล์ว ก๊อกน้ำเข้าอ่างน้ำทำสลับ

8. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.8 โดยสังเกตลักษณะของการฉีดพ่นน้ำไปที่โชรราวแขวนสตัว์ปีก และไม่ควรฉีดพ่นน้ำไปที่ขาสตัว์ปีกหรือร่างกายของสตัว์ปีกเพราะจะทำให้สตัว์ตื่นตกใจ

9. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.1.9 โดยสังเกตบริเวณช่องทางนำสตัว์ปีกเข้าสู่อ่างน้ำทำสลับ หรือ ห้องทำให้สตัว์ปีกสลับซึ่งควรมีแสงสว่างน้อยเพื่อลดอาการตื่นตกใจ และเพื่อให้สตัว์ปีกสงบก่อนจุ่มหัวสตัว์ปีกลงในอ่างน้ำทำสลับ

2.5.1.2 การทำให้สตัว์ปีกสลับ

การจัดการสวัสดิภาพสตัว์

2.5.1.2.1 ควรใช้กระแสไฟฟ้า (Current) มากเพียงพอทำให้สตัว์ปีกทุกตัวถูกทำให้สลับ และคงสภาพการสลับของสตัว์ปีกไว้ได้ตลอดขั้นตอนการเอาเลือดออก จนสตัว์ปีกตายเนื่องจากเลือดออก

2.5.1.2.2 ระดับน้ำในอ่างน้ำ อยู่ในระดับที่หัวสตัว์ปีกจุ่มลงในน้ำได้ทั้งหัว หรือ ไม่จุ่มหัวสตัว์ปีกลงในน้ำในระดับสูงถึงอกของสตัว์ปีก

2.5.1.2.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำสลับเพียงพอทำให้สตัว์ปีกสลับอย่างสมบูรณ์

2.5.1.2.4 ไม่เกิดไฟฟ้าช๊อตสตัว์ (Pre - stun shock)

2.5.1.2.5 ควรมีการสัมผัสกันระหว่างราวแขวนสตัว์ปีกกับ Earth electrode

2.5.1.2.6 ควรมีการตรวจสอบสภาพสตัว์ปีกหลังออกจากอ่างน้ำทำให้สตัว์ปีกสลับอย่างสม่ำเสมอ

2.5.1.2.7 ควรมีกระบวนการดำเนินการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินและพนักงานสามารถนำไปใช้ได้ง่าย

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.1 โดยสังเกตเครื่องวัดกระแสไฟฟ้า (Ammeter) แรงดันไฟฟ้า (voltmeter) และความถี่ที่ใช้ (Frequency used) ซึ่งโรงฆ่าสตัว์ควรแสดงรายละเอียดดังกล่าว (Stunning parameter) ไว้ในบริเวณเครื่องมือควบคุมการทำสลับ

การทำสัตว์ปีกให้สลบด้วยไฟฟ้าในเชิงอุตสาหกรรม นิยมใช้อ่างน้ำทำสลบ (Water bath stunner) ซึ่งมีอ่างน้ำ (Water bath) สำหรับใส่น้ำสะอาด โดยน้ำจะทำหน้าที่เป็น Live electrode หรือ Water electrode ด้านบน ด้านหน้า (ทางเข้าของสัตว์) และ ด้านท้ายอ่างน้ำทำสลบ (ทางออกของสัตว์ปีก) จะเปิดโล่งเพื่อเป็นทางผ่านของราวแขวนนำสัตว์ปีกเคลื่อนที่ผ่านอ่างน้ำ ขาสัตว์ปีกจะแขวนอยู่บนราวแขวนในลักษณะหัวสัตว์ปีกห้อยลงพื้น (Upside down) และเคลื่อนที่ผ่านอ่างน้ำ เมื่อเคลื่อนที่ผ่านอ่างน้ำสัตว์ปีกจะจุ่มหัวลงในน้ำเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 4 วินาที เพื่อให้เพียงพอสำหรับการทำให้สัตว์ปีกแต่ละตัวหมดความรู้สึกนานเพียงพอ (Humane Slaughter Association, 2006 และ Office International des Epizooties, 2007)

การทำสัตว์ปีกสลบแบบเป็นกลุ่มในอ่างน้ำทำสลบ แรงดันไฟฟ้าที่ใช้ต้องช่วยให้สัตว์ปีกได้รับกระแสไฟฟ้าอย่างเพียงพอ และระยะเวลาของการสัมผัสกันระหว่างสัตว์ปีกกับกระแสไฟฟ้า ต้องทำให้สัตว์ปีกแต่ละตัวหมดความรู้สึกทันที ทิศทางการไหลเวียนของกระแสไฟฟ้าในอ่างน้ำทำสลบ จะเคลื่อนที่จาก Live electrode หรือ First electrode ไปสู่ Earthed electrode (Second electrode or Earthed shackle) ในขณะที่สัตว์ปีกกำลังเคลื่อนที่ กระแสไฟฟ้าจะไหลผ่านทั่วร่างกายของสัตว์ปีก (ยกเว้นเท้าสัตว์ปีก) กระแสไฟฟ้าบางส่วนจะผ่านเข้าสมองของสัตว์ปีกจึงทำให้สัตว์ปีกสลบ

องค์ประกอบของการทำให้สัตว์ปีกสลบได้แก่ แรงดันไฟฟ้า (Voltage) กระแสไฟฟ้า (Current) ความถี่ที่ใช้ (Frequency used) และความต้านทานไฟฟ้าของร่างกายสัตว์ปีก (Bird's electrical resistance) ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงดันไฟฟ้าที่ใช้ กระแสไฟฟ้าที่ได้รับ และ ความต้านทานไฟฟ้าของร่างกายสัตว์ปีก มีลักษณะดังนี้

$$I = V/R$$

$$V = \text{Volt}$$

$$I = \text{Current (Amps)}$$

$$R = \text{Resistance (Ohms)}$$

การทำให้สัตว์ปีกสลบต้องใช้กระแสไฟฟ้าให้เพียงพอสำหรับการทำให้สัตว์ปีกสลบทันที และหมดความรู้สึกตลอดไปจนกว่าสัตว์ปีกตายเนื่องจากเลือดออก (Primary Industries Standing Committee, 2002 และ Stevenson, 2001) เครื่องทำสลบทำหน้าที่เป็นสื่อในการปล่อย (Supply) กระแสไฟฟ้า (Current) เข้าสู่ร่างกายสัตว์ปีก ระดับของกระแสไฟฟ้าที่ใช้จะแปรปรวน (Variant) ตามความต้านทานของร่างกายสัตว์ปีก (R) การใช้แรงดันไฟฟ้าสูง (High voltage) จะช่วยทำลายความต้านทานของร่างกาย (R) จึงทำให้กระแสไฟฟ้าผ่านร่างกาย และ สมองของสัตว์ปีกได้มาก

โดยทั่วไปเครื่องทำสลบด้วยไฟฟ้าจะปล่อยกระแสไฟฟ้า โดยใช้แรงดันไฟฟ้าคงที่ (Constant voltage) (Gregory และ Grandin, 1998) ผู้ใช้จึงสามารถเลือกใช้แรงดันไฟฟ้า (Voltage) ได้โดยปรับสวิตช์ ส่วนกระแสไฟฟ้าเฉลี่ยต่อสัตว์ปีก 1 ตัว จะแปรปรวน (ปรับขึ้น - ลง ในวงจรไฟฟ้าที่ใช้) ตามความต้านทานของร่างกายซึ่งสามารถเห็นระดับของกระแสไฟฟ้าได้โดยใช้

เครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้า Gregory และ Grandin แนะนำการทำให้สัตว์ปีกสลบไม่ควรใช้วิธีการปล่อยกระแสไฟฟ้าแบบคงที่ (Constant current) ยกเว้น การทำให้สัตว์ปีกสลบแบบเป็นรายตัว การใช้กระแสไฟฟ้าแบบคงที่ในการทำสลบสัตว์ปีกเป็นกลุ่ม (เช่นจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในอ่างน้ำครั้งละ 15 ตัว หรือ 20 ตัว เป็นต้น) มีข้อเสียคือ สัตว์ปีกที่มีความต้านทานของร่างกายน้อย (Low – resistance bird) จะสลบมากเกินไป (Over stunned) ส่วนสัตว์ปีกที่มีความต้านทานร่างกายมาก (High – resistance bird) จะไม่สลบ (Under stunned)

ในขณะที่ Stevenson (2001) เห็นว่า เนื่องจากกระแสไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สัตว์ปีกสลบไม่ใช่ แรงดันไฟฟ้า ดังนั้น การใช้แรงดันไฟฟ้าแบบคงที่จะทำให้สัตว์ปีกได้รับกระแสไฟฟ้าขนาดเดียวกันสัตว์ปีกที่มีความต้านทานของร่างกายมากจะมีกระแสไฟฟ้าผ่านเข้าร่างกายน้อย ในขณะที่สัตว์ปีกที่มีความต้านทานของร่างกายน้อย จะมีกระแสไฟฟ้าผ่านเข้าสู่ร่างกายมากเกินไป Stevenson (2001) และ Raj (2007) แนะนำให้ใช้เครื่องทำสลบแบบกระแสไฟฟ้าคงที่ (Constant current multi bird water bath) โดยเครื่องทำสลบควรปล่อยกระแสไฟฟ้า (ระดับกระแสไฟฟ้าที่ควรใช้คือ 120 mA/ ตัว) ให้สัตว์ปีกแต่ละตัวได้รับกระแสไฟฟ้าเท่ากัน เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ปีกบางตัวได้รับกระแสไฟฟ้าน้อยเกินไปจนสัตว์ปีกรู้สึกตัวเมื่อถูกเชือดคอ หรือระหว่างเลือดไหลออกจากร่างกาย และหลีกเลี่ยงสัตว์ปีกบางตัวได้รับกระแสไฟฟ้ามากเกินไปจนส่งผลเสียต่อคุณภาพของเนื้อสัตว์เช่น การเกิดจุดเลือดออกที่กล้ามเนื้อสันใน เป็นต้น

องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties, 2007) แนะนำระดับของกระแสไฟฟ้าที่ใช้ทำให้สัตว์สลบ ดังนี้

1. ความถี่ 50 Hz, AC ไม่น้อยกว่า 4 วินาที
 - ไก่ (Broilers) 100 mA/ ตัว
 - แม่ไก่ (Layers/ Spent hens) 100 mA/ ตัว
 - เป็ด/ ห่าน (Ducks and Geese) 130 mA/ ตัว
 - ไก่วง (Turkeys) 150 mA/ ตัว
2. ความถี่ น้อยกว่า 200 Hz
 - ไก่ (Chickens) 100 mA/ ตัว
 - ไก่วง (Turkeys) 250 mA/ ตัว
3. ความถี่ระหว่าง 200 – 400 Hz
 - ไก่ (Chickens) 150 mA/ ตัว
 - ไก่วง (Turkeys) 400 mA/ ตัว
4. ความถี่ 400 – 1,500 Hz
 - ไก่ (Chickens) 200 mA/ ตัว
 - ไก่วง (Turkeys) 400 mA / ตัว

MAFF (MAFF code) และ Humane Slaughter Association (2006) แนะนำให้ใช้ กระแสไฟฟ้า 105 mA/ ตัว เพื่อให้ไก่สลบก่อนถูกเชือดคอก จากการศึกษาของ Gregory และ Grandin (1998) พบว่า การใช้กระแสไฟฟ้า 105 mA/ตัว ทำให้ไก่ (Broiler) สลบนานอย่างน้อย 52 วินาที และ แม่ไก่ (Hen) สลบนานน้อยกว่า 22 วินาที กระแสไฟฟ้า 105 mA จึงเพียงพอต่อการทำให้ไก่สลบเพื่อเชือดคอก และไม่ทำให้ไก่รู้สึกตัว แต่ควรเชือดคอกไก่โดยเร็วหลังไก่ออกจากเครื่องทำให้ไก่สลบเพื่อป้องกันไก่ฟื้นคืนสติ ส่วนการใช้กระแสไฟฟ้า 120 mA/ ตัว มีผลทำให้ไก่สูญเสียความสามารถในการเรียกคืนสติ หรือ ความรู้สึกจากการสลบ ไก่จะสลบลึก นาน และ หัวใจหยุดทำงาน (Cardiac arrest)

Stevenson (2001) เสนอว่าวิธีที่ดีที่สุดของการทำสลบคือ การใช้กระแสไฟฟ้าที่ เพียงพอต่อการฆ่าสัตว์ (Kill) เพื่อลดโอกาสสัตว์ปีกฟื้นคืนสติเมื่อสัตว์ปีกถูกเชือดคอก องค์กร CIWF แนะนำให้ใช้กระแสไฟฟ้าทำให้ไก่สลบอย่างน้อย 120 mA/ ตัว (ความถี่ 50 – 1,500 กระแสไฟฟ้า AC) สอดคล้องกับ Gregory (1991) Gregory และ Grandin (1998) และ ECSVC (อ้างโดย Stevenson, 2001) ซึ่งเสนอว่า วิธีที่ดีที่สุดในการทำสลบไก่เป็นกลุ่ม หรือ ที่อยู่ในอ่างน้ำทำสลบ คือใช้กระแสไฟฟ้า 120 mA/ ตัว เพื่อเหนี่ยวนำให้ไก่ในอ่างน้ำทำสลบเกิดสภาพหัวใจหยุดทำงาน (Cardiac arrest) เป็นจำนวน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ดังนั้น กระแสไฟฟ้าต่ำสุดที่ใช้ในการทำไก่ (Broiler) สลบคือ 120 mA / ตัว เป็ด (Duck) และ ห่าน (Goose) 130 mA/ ตัว ไก่กวาง (Turkey) 150 mA/ ตัว

การผลิตเนื้อสัตว์ปีกในทางอุตสาหกรรมอาจใช้กระแสไฟฟ้าแบบความถี่สูง (High frequency current or High frequency electric currents) เพื่อปรับปรุงคุณภาพของเนื้อ แต่การใช้ กระแสไฟฟ้าความถี่สูงไม่ว่าจะใช้กระแสไฟฟ้าระดับใดก็ตามสัตว์ปีกจะยังไม่ตาย หรือ อาจมีสัตว์ปีกบาง ตัวตายในเครื่องทำสลบ (Wilkins et al, 1998, Wotton และ Wilkins, 1999) ดังนั้น CIWF จึงไม่แนะนำให้ใช้กระแสไฟฟ้าความถี่สูง (High frequency currents) ทำให้สัตว์ปีกสลบ และควรใช้กระแสไฟฟ้าใน ระดับที่ทำให้สัตว์ปีกตายในเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะใช้ กระแสไฟฟ้าระดับใดก็ตาม CIWF แนะนำให้เชือดคอกสัตว์หลังจากอ่างน้ำทำให้สัตว์ปีกสลบ โดยเร็ว ที่สุด และ ตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery ทั้ง 2 เส้น และควรตัดขาดเส้นเลือด Jugular vein ทั้งสองเส้น ด้วย การตัดขาดเส้นเลือดทั้งสองเส้นเป็นวิธีที่ทำให้สัตว์ปีกตายเนื่องจากการสูญเสียเลือดเร็วที่สุด

การตรวจสอบประสิทธิภาพของการทำสลบทำได้โดยสังเกตสภาพสัตว์ปีกหลังจากออกจากอ่างน้ำทำสลบ และบางครั้งอาจปลดสัตว์ปีกออกจากกรวยแขวนเพื่อตรวจสอบสภาพสัตว์ปีกด้วย ลักษณะของสัตว์ปีกที่ออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบมีลักษณะ ดังนี้

1. สัตว์ปีกที่สลบอย่างสมบูรณ์โดยสัตว์ปีกไม่ตาย

1.1 ไม่มีจังหวะการหายใจหลังจากออกจากอ่างน้ำทำสลบแล้วประมาณ 8 – 16 วินาที (No rhythmic breathing for 8 – 16 seconds after leaving the water bath) (สังเกตที่ส่วนท้ายหรือ Vent ของสัตว์ จะมีการเคลื่อนไหวตามจังหวะการหายใจ)

- 1.2 คอโค้ง และหัวเหยียดตรง (Arched neck with head directed vertically)
- 1.3 ตาเปิด (Opened eyes)
- 1.4 ปีกหุบเข้าหาลำตัว (Wing held close to the body)
- 1.5 ขาเหยียดเกร็ง (Rigidly extended legs) (ปลดซากออกจากกราวแขวนจึงจะเห็นอาการได้ชัดเจน)
- 1.6 ร่างกายสั่น (Constant, rapid body tremors)

2. สัตว์ปีกสลบจนสัตว์ปีกตาย

- 2.1 ไม่มีจังหวะการหายใจ (No rhythmic breathing)
- 2.2 ร่างกายสัตว์ปีกอ่อน (Relaxed) เช่น ปีกตก คอตก เป็นต้น
- 2.3 ไม่ตอบสนองหรือ กระพริบตา เมื่อกระตุ้นเยื่อกระพริบตา (Loss of nictitating membrane reflex) การทดสอบโดยกระตุ้นเยื่อกระพริบตาบางครั้ง อาจมีการกระพริบของเยื่อกระพริบตาซึ่งแสดงให้เห็นว่าสัตว์ปีกมีโอกาสที่จะฟื้นจากการสลบได้เท่านั้น
- 2.4 ม่านตาขยาย (Pupil dilated) โดยไม่ตอบสนองต่อการกระตุ้นใดๆ (Loss of the pupillary reflex ; Pupillary reflex คือ การเปลี่ยนแปลงของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของรูม่านตา เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบการกระตุ้นใดๆ เช่น การหดตัวของรูม่านตาเนื่องจากแสง)

3. สัตว์ปีกไม่ฟื้นคืนหลังถูกเชือด หรือ สัตว์ไม่ฟื้นจากสลบภายใน 120 วินาที สำหรับไก่วง หรือ 90 วินาที สำหรับเป็ด และ ไก่ สัตว์ปีกต้องตายก่อนเข้าสู่บ่อลวกขน และสัตว์ปีกควรตายเนื่องจากการเอาเลือดออก ไม่ใช่ตายเนื่องจากการทำให้สัตว์สลบ(Primary Industries Standing Committee, 2002 และ Stevenson, 2001) กรณี ที่สัตว์ปีกฟื้นคืนความรู้สึกระหว่างถูกเชือด (Bleeding out) มีสาเหตุจากการใช้กระแสไฟฟ้าอ่อน ระยะเวลาในการทำสลบ หรือ ระยะเวลาที่กระแสไฟฟ้าผ่านร่างกายสัตว์ปีกน้อยเกินไป สัตว์ปีกไม่ได้จุ่มหัวลงในน้ำ หรือ จุ่มหัวลงในน้ำสูงเกินไปจนถึงหน้าอก การเชือดสัตว์ปีกหลังออกจากเครื่องทำสลบมีระยะห่างหรือใช้เวลานานเกินไป และการเชือดคอสัตว์ปีกไม่ตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery ทั้งสองเส้น (Stevenson, 2001)

Primary Industries Standing Committee (2002) แนะนำวิธีการทำให้สัตว์ปีกสลบอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- 1. ขั้วไฟฟ้าที่สอง และ แรงดันไฟฟ้าต้องมีประสิทธิภาพ (Effective voltage and Earthlings)
- 2. การปรับระดับ ของน้ำในอ่างน้ำทำสลบเหมาะสมกับขนาดของสัตว์ปีก (ไม่ควรลึกจนถึงระดับอกของสัตว์) ควรจุ่มหัวสัตว์ปีกได้ทั้งหัว
- 3. โครงสร้างของทางลาด (Ramp) หน้าทางเข้าอ่างน้ำทำสลบมีความเหมาะสมในการช่วยพุงสัตว์ปีกให้จุ่มหัวลงในอ่างน้ำทำสลบ โดยสัตว์ปีกไม่จุ่มปีกลงในอ่างน้ำทำสลบ
- 4. การจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในบริเวณส่วนต้นของอ่างน้ำทำสลบถูกต้อง

5. การปรับแรงดันไฟฟ้าเหมาะสมกับอายุ และ ขนาดของสัตว์ปีก

ส่วนการทำสลบที่ไม่มีประสิทธิภาพอาจเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

1. การปรับตั้งค่าของแรงดันไฟฟ้าต่ำเกินไป

2. ระดับน้ำที่ไม่เหมาะสมกับขนาดของสัตว์ปีก เช่น ระดับน้ำลึกจนถึงหน้าอกของสัตว์ปีกหรือ หัวของสัตว์ไม่จุ่มลงน้ำได้ทั้งหัว เป็นต้น

3. ขณะเคลื่อนที่เข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ สัตว์ปีกได้ยกหัวหนีอ่างน้ำ (อาจเนื่องมาจาก Ramp เปียกน้ำและมีกระแสไฟฟ้าดูดสัตว์) หรือ การจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในน้ำไม่เหมาะสม การลดความสว่างของสายการผลิตตั้งแต่แขวนสัตว์ปีกจนเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ อาจช่วยให้สัตว์ปีกสงบ และ ไม่ยกหัวขึ้นเมื่อเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ

4. การจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในน้ำไม่ถูกต้อง เช่น จุ่มสัตว์ปีกลงในอ่างน้ำในระดับอกสัตว์ ทำให้มีผลกระทบต่อการใช้ไหลเวียนของกระแสไฟฟ้าทั่วทั้งตัวของสัตว์ปีก

5. ความต้านทานของร่างกายแตกต่างกัน สัตว์ปีกที่อายุมากจะมีความต้านทานของร่างกายบริเวณหน้าแข้งมากกว่าสัตว์ปีกอายุน้อย สัตว์ปีกอายุมากจึงต้องการแรงดันไฟฟ้ามาก (เพื่อทำลายความต้านทานของร่างกาย และ กระตุ้น หรือ ขับกระแสไฟฟ้าให้ผ่านร่างกายสัตว์ปีกได้มาก)

6. เครื่องทำสลบไม่มีประสิทธิภาพ หรือ การทำงานของเครื่องทำสลบล้มเหลว

7. การสัมผัสของราวแขวน กับ Earth electrode ไม่เหมาะสม

8. ความแปรปรวนของกระแสไฟฟ้าที่ใช้

9. ความแตกต่างในการต้านทานการโดนไฟฟ้าดูด (Electric shock) ในสัตว์ปีกแต่ละตัว

10. ความแตกต่างของขนาด เช่น สัตว์ปีกที่ตัวเล็กอาจจุ่มหัวไม่ถึงน้ำ หรือ สัมผัสกับน้ำไม่ดีพอ ขณะที่สัตว์ปีกที่มีขนาดใหญ่อาจจุ่มลงน้ำจนถึงระดับอกสัตว์ของปีก

2. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.2 โดยสังเกตระดับของหัวสัตว์ปีกที่จุ่มลงในอ่างน้ำควรจุ่มหัวสัตว์ปีกได้ทั้งหัวแต่ไม่ถึงหน้าอก และไม่จุ่มปีกลงในอ่างน้ำ

3. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.3 โดยจับเวลาที่เริ่มจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในอ่างน้ำทำสลบ จนสัตว์ปีกออกจากอ่างน้ำซึ่งไม่ควรน้อยกว่า 4 วินาที (Humane Slaughter Association, 2006 และ International des Epizooties, 2007) และเมื่อจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในอ่างน้ำทำสลบ สัตว์ปีกต้องสลบอย่างสมบูรณ์ทันที

4. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.4 โดยสังเกต บริเวณด้านหน้า ด้านบน และ ด้านท้ายอ่างน้ำทำสลบ เพื่อตรวจสอบการเกิดไฟฟ้าดูดสัตว์ (Pre – stun shock) ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุยกตัวอย่าง เช่น

4.1 สายโซ่การผลิต (Shackle line) นำสัตว์ปีกจุ่มลงในอ่างน้ำ ซึ่งปีกของสัตว์ปีกโดนกระแสไฟฟ้าในอ่างน้ำดูดก่อนที่สัตว์ปีกจะจุ่มหัวลงในน้ำ สัตว์ปีกจะยกหัวขึ้น และไม่จุ่มหัวลงน้ำจนท่วมทั้งหัว สัตว์ปีกจึงได้รับกระแสไฟฟ้าน้อยไม่เพียงพอทำให้สัตว์ปีกสลบอย่างสมบูรณ์

4.2 มีน้ำล้นทางด้านหน้าอ่างน้ำทำสลบบริเวณทางลาดด้านหน้าของอ่างน้ำทำสลบ ซึ่งจะมีกระแสไฟฟ้า (Water live electrode) ประมาณ 15 – 18 mA ไหลเวียนอยู่ในน้ำล้น ระดับ

กระแสไฟฟ้าดังกล่าวจะทำให้สั้ตัวป้กรู้สึกเจ็บปวด สั้ตัวป้กจะกระพ้อป้กพร้อมยกหัวขึ้น การกระพ้อป้กจะรุนแรงเพื่อพยายามหลุดหนีจากราวแขวน และไปกระตุ้นให้สั้ตัวป้กตัวอื่นที่กำลังเคลื่อนตัวตามมาตื่นตกใจ การกระพ้อป้กของสั้ตัวป้กมีผลเสียต่อคุณภาพของซาก เช่น เกิดเลือดออกที่ปลายป้ก ข้อต่อป้กหลุด เป็นต้น

4.3 สั้ตัวป้กกระพ้อป้กก่อนจุ่มหัวลงอ่างน้ำ เนื่องจากการถูกแขวนบนราวแขวน หรือไม่มีแผ่นรองอก (Breast comforters) มีแสงสว่างมากเกินไป สายโซ่การผลิต คดโค้ง หรือ เลี้ยวไปมา สายโซ่การผลิตชำรุด หรือ การออกแบบทางลาด ด้านหน้าอ่างน้ำทำสลับไม่เหมาะสม

5. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.5 โดยสังเกตลักษณะของการสัมผัสกันระหว่างโซ่ราวแขวนสั้ตัวป้ก กับ Earth electrode ขณะทำให้สั้ตัวป้กสลับ ซึ่งควรสัมผัสกันอย่างดี (Good contact) เพื่อให้กระแสไฟฟ้าไหลเวียนได้ทั่วทั้งตัวสั้ตัวป้ก

6. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.6 โดยสังเกตว่ามีพนักงานทำการตรวจสอบสภาพสั้ตัวป้กหลังออกจากเครื่องทำให้สั้ตัวป้กสลับหรือไม่ และ ตรวจสอบบันทึกการตรวจสอบสภาพสั้ตัวป้กหลังออกจากเครื่องทำให้สั้ตัวสลับ

7. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.2.7 โดยตรวจสอบเอกสารกระบวนการดำเนินการแก้ไขปัญหาการทำให้สั้ตัวป้กสลับแบบฉุกเฉิน ซึ่งควรมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และพนักงานสามารถนำไปใช้ได้ทันทีเมื่อเกิดปัญหาฉุกเฉินขึ้น

2.5.1.3 การบำรุงรักษาเครื่องมือทำสลับด้วยไฟฟ้า

การจัดการสวัสดิภาพสั้ตัว

2.5.1.3.1 มีเอกสารกระบวนการบำรุงรักษาเครื่องมือทำสลับ

2.5.1.3.2 ควรตรวจสอบเครื่องมือทำสลับด้วยไฟฟ้า และเครื่องมือควบคุม (Control panel) อย่างสม่ำเสมอ

2.5.1.3.3 ควรใช้เครื่องมือที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีในการทำให้สั้ตัวป้กสลับ

2.5.1.3.4 มีเครื่องมือสำรองอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และสามารถนำมาใช้งานได้ทันที

2.5.1.3.5 มีการสอบเทียบ เครื่องวัดแรงดันไฟฟ้าและเครื่องวัดกระแสไฟฟ้าอย่างสม่ำเสมอ

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.3.1 โดยตรวจเอกสารการบำรุงรักษาเครื่องมือทำสลับ และการสอบเทียบเครื่องมือ เช่น Ammeter และ Voltmeter เป็นต้น

2. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.3.2 โดยตรวจเอกสารบันทึกการตรวจสอบความพร้อมของเครื่องมือทำสลับด้วยไฟฟ้าและ เครื่องมือที่ควบคุมอื่นที่เกี่ยวข้อง บันทึกการบำรุงรักษาบันทึกเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ และ บันทึกการสอบเทียบเครื่องมืออุปกรณ์

3. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.3.3 โดยตรวจสอบเครื่องมือทำสลบด้วยไฟฟ้า และเครื่องมือควบคุมอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเครื่องมือทำสลบควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี เครื่องมือทำสลบที่ชำรุดหรือบกพร่องควรดำเนินการแก้ไขซ่อมแซมเครื่องมือเหล่านั้นทันที

4. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.3.4 โดยสำรวจเครื่องมือทำสลบสำรอง ซึ่งต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

5. การตรวจสอบข้อ 2.5.1.3.5 โดยตรวจบันทึกการสอบเทียบ เครื่องวัดแรงดันไฟฟ้า (Voltmeter) และ เครื่องวัดกระแสไฟฟ้า (Ammeter)

2.5.2 ระบบการทำให้สัตว์ปีกสลบจนตายด้วยก๊าซ (Gas stun – killing system or controlling atmosphere killing)

2.5.2.1 โครงสร้างของห้องทำสลบด้วยแก๊ส

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.5.2.1.1 ห้องทำสลบประกอบด้วย

2.5.2.1.1.1 เครื่องมือวัดความเข้มข้นของ O₂ และ/หรือ CO₂

2.5.2.1.1.2 เครื่องมือแสดงปริมาณ หรือ ความเข้มข้น ของ O₂ และ/หรือ CO₂

2.5.2.1.1.3 เครื่องมือเตือน

2.5.2.1.2 ห้องทำสลบ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ ควรออกแบบ ก่อสร้าง และ ติดตั้งให้ใช้งานได้สะดวก แข็งแรง อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และมีการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ

2.5.2.1.3 มีเครื่องมือสำหรับช่วยรักษาความเข้มข้นของ O₂ หรือ CO₂ ในห้องทำสลบอย่างเหมาะสม

2.5.2.1.4 โครงสร้างห้องทำสลบ และ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ไม่แตกหัก หรือยื่นออกเป็นอันตรายต่อสัตว์ปีก

2.5.2.1.5 การเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่ห้องทำสลบ ต้องนำสัตว์ปีกเข้าไปอยู่ในจุดที่แก๊สมีความเข้มข้นมากที่สุดภายใน 10 วินาที

2.5.2.1.6 ควรมีการตรวจติดตาม (Monitor) สภาพสัตว์โดยสายตา ขณะสัตว์ปีกอยู่ในห้องทำสลบ

2.5.2.1.7 แก๊สสลบต้องเข้าถึงตัวสัตว์ปีกในห้องทำสลบทันทีเมื่อเริ่มกระบวนการทำให้สัตว์ปีกสลบ

2.5.2.1.8 ควรมีการตรวจสอบเครื่องมือทำสลบด้วยแก๊ส ก่อนหรือหลังการใช้งาน (Pre – post operation)

2.5.2.1.9 ควรมีเอกสารการบำรุงรักษาและการสอบเทียบเครื่องมือทำสลบด้วยแก๊ส

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.1 โดยสังเกตเครื่องมือวัดความเข้มข้นของ O₂ และ/หรือ Co₂ ในจุดที่แก๊สมีความเข้มข้นมากที่สุด เครื่องมือวัดความเข้มข้นของ O₂ และ CO₂ ที่ใช้ขณะเครื่องทำสลบกำลังทำงาน ต้องแสดงปริมาณ หรือ ความเข้มข้น ของ O₂ และ/หรือ CO₂ ณ จุดที่ความเข้มข้นของแก๊สสูงสุด อย่างต่อเนื่อง โดยแสดงปริมาณเป็นร้อยละ (Percentage) ของแก๊สทั้งหมดในห้องทำสลบ เครื่องมือเตือนควรอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็น (Visible) และได้ยิน (Audible) ได้ง่าย กรณีความเข้มข้นของ O₂ มากเกิน 5 % เป็นเวลามากกว่า 30 วินาที หรือ ความเข้มข้นของ Co₂ มากกว่า 30 % หรือ แก๊สระเหยออกไปด้านนอกห้องทำสลบ (Chamber) เครื่องมือเตือนต้องส่งสัญญาณเตือนทันที

2. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.2 โดยสังเกตห้องทำสลบ (Chamber) และ เครื่องมือและอุปกรณ์ (Equipment and utensil) ที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ ควรออกแบบ (Design) ก่อสร้าง (Construct) และ ติดตั้ง (Fitting) เครื่องมือเหล่านั้นให้ใช้งานได้สะดวก อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และมีการบำรุงรักษา อย่างสม่ำเสมอ

3. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.3 โดยสังเกตเครื่องมือรักษาความเข้มข้นของ O₂ หรือ Co₂ ในห้องทำสลบ

4. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.4 โดยสำรวจห้องทำสลบ และเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง

5. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.5 โดยสังเกตการปฏิบัติงานของพนักงาน

6. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.7 โดยสังเกตการทำให้สัตว์ปีกสลบซึ่งแก๊สสลบต้องเข้าถึงตัวสัตว์ในห้องทำสลบโดยทันที ชนิดของสารที่นำมาผสมกัน และอัตราส่วนของสารที่ใช้ ซึ่งปกติมีหลายสูตรดังตัวอย่างต่อไปนี้

6.1 Argon, Nitrogen หรือ แก๊สเฉื่อย (Inert gas) อื่นๆ หรือการผสมแก๊สเหล่านี้กับแก๊ส ออกซิเจน (O₂) เข้มข้นไม่เกิน 2 %

6.2 การผสม Argon, Nitrogen หรือ แก๊สเฉื่อยอื่นๆ กับ CO₂ ความเข้มข้นไม่เกิน 30% และ O₂ ไม่เกิน 2 %

7. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.8 โดยตรวจเอกสารบันทึกการตรวจสอบก่อน - หลังการใช้งานเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องการทำสลบด้วยแก๊ส

8. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.1.9 โดยตรวจเอกสารการบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง บันทึกการสอบเทียบอุปกรณ์อุปกรณ์ที่ใช้ในข้อ 2.5.1.1 – 2.5.2.1.3

2.5.2.3 การทำงานของห้องทำสลบ (The operation of the chamber)

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.5.2.3.1 แก๊สควรเข้าถึงร่างกายสัตว์ในระยะเวลาที่นานเพียงพอที่จะทำให้สัตว์ปีกตาย

2.5.2.3.2 ควรมีการบำรุงรักษาห้องสลับให้ใช้งานได้ดี

2.5.2.3.3 พนักงานที่ทำหน้าที่ควบคุมห้องทำให้สัตว์ปีกสลับควรได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม

2.5.2.3.4 การเคลื่อนย้ายเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลับ ต้องใช้ความระมัดระวัง ไม่ทำให้สัตว์ปีกเจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน

2.5.2.3.5 ห้ามนำสัตว์ปีกเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลับ หาก ปริมาตร หรือ ความเข้มข้นของ O₂ สูงเกิน 2% ยกเว้น ปริมาตรของ O₂ เพิ่มสูงเกิน 5 % แต่ไม่เกิน 30 วินาที หรือ ปริมาตร Co₂ มากกว่า 30 % โดยปริมาตร

2.5.2.3.6 ไม่ควรมีนำสัตว์ปีก ผ่านเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลับ เมื่อสัญญาณเตือน (Warning signal) ใต้ส่งสัญญาณ หรือ อุปกรณ์ทำให้สัตว์สลับไม่พร้อมใช้งาน หรือ มีความผิดปกติเพียงเล็กน้อยก็ตาม

2.5.2.3.7 ไม่ควรแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนก่อนสัตว์ตาย

2.5.2.3.8 ควรมีการตรวจสอบสภาพสัตว์เมื่อนำสัตว์ปีกออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลับ อย่างสม่ำเสมอ

2.5.2.3.9 ควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องก่อน – หลังการใช้งาน (Pre – post operation)

2.5.2.3.10 ควรมีเอกสารกระบวนการแก้ไขปัญหา กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

2.5.2.3.11 ควรมีเอกสารกระบวนการล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรค

2.5.2.3.12 ควรมีการบำรุงรักษาและ สอบเทียบเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง เช่น เครื่องมือวัดความเข้มข้นของ O₂ และ/หรือ Co₂ เครื่องมือเตือนระดับความเข้มข้นของ O₂ หรือ Co₂ เป็นต้น

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.1 โดยจับเวลาการทำให้สัตว์สลับจนสัตว์ตาย
2. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.2 โดยสำรวจสภาพห้องทำให้สัตว์สลับ
3. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.3 โดยตรวจเอกสารบันทึกการฝึกอบรม หลักสูตร การฝึกอบรม หนังสือรับรองการฝึกอบรม พนักงานควรได้รับการฝึกอบรมในหัวข้อวิธีการใช้ห้องทำให้สัตว์ปีกสลับ และ การแก้ไขปัญหากรณี เกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น ความจำเป็นในการเติมอากาศ การนำสัตว์ปีกออกจากห้องสลับ เป็นต้น

4. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.4 โดยสังเกตการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลบซึ่งต้องใช้ความระมัดระวัง ไม่ทำให้สัตว์ปีกเจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน

5. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.5 โดยสังเกตการนำสัตว์ปีกเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลบ หาก ปริมาตร หรือ ความเข้มข้นของ O₂ สูงเกิน 2% ห้ามนำสัตว์ปีกเข้าเครื่องทำสลบ ยกเว้น ปริมาตรของ O₂ เพิ่มสูงเกิน 5 % แต่ไม่เกิน 30 วินาที (ถ้ามี O₂ มากจะทำให้สัตว์ปีกฟื้นจากการสลบ หรือสัตว์ปีกอาจจะไม่สลบ) หรือ ปริมาตร Co₂ มากกว่า 30 % โดยปริมาตร

6. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.6 – 2.5.2.3.7 โดยสังเกตการปฏิบัติงานซึ่งไม่ควรนำสัตว์ปีกผ่านเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลบ เมื่อสัญญาณเตือน (Warning signal) ได้ส่งสัญญาณ หรือ อุปกรณ์ทำให้สัตว์ปีกสลบไม่พร้อมใช้งาน หรือ เครื่องมือมีความผิดปกติเพียงเล็กน้อยก็ตาม

7. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.8 โดยการตรวจสอบสภาพสัตว์ปีกหลังจากออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ ร่างกายของสัตว์ปีกควรมีลักษณะผ่อนคลาย (Relaxed) ไม่มีการตอบสนอง เมื่อทำการทดสอบเยื่อกระพริบตา (Nictitating membrane reflex) รูม่านตาขยาย (Pupil dilated) ไม่มี จังหวะการหายใจ (No rhythmic breathing)

8. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.9 โดยตรวจบันทึกการตรวจสภาพเครื่องก่อน – หลังการใช้งาน (Pre – post operation)

9. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.10 โดยตรวจเอกสารกระบวนการแก้ไขปัญหา กรณีเกิดเครื่องมือเกิดการชำรุดขณะปฏิบัติงาน พนักงานสามารถนำเอกสารกระบวนการดังกล่าวไปใช้ได้ทันที

10. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.11 โดยตรวจเอกสารกระบวนการล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรค และบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

11. การตรวจสอบข้อ 2.5.2.3.12 โดยตรวจเอกสารกระบวนการสำหรับการสอบเทียบเครื่องมือบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ และบันทึกการสอบเทียบเครื่องมือ

2.6 การตรวจสอบการเชือดเอาเลือดออก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.6.1 ควรตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery อย่างน้อย 1 เส้น

2.6.2 กรณีใช้เครื่องมือเชือดแบบอัตโนมัติ (Neck cutting machines) ควรมีพนักงานคอยเชือดคอสัตว์ปีกที่หลุดรอดจากการเชือดโดยเครื่องมืออัตโนมัติ (Manual back up of automatic machines) ตามวิธีการในข้อ 2.7 เพื่อให้สัตว์ปีกทุกตัวถูกเชือด หรือ ถูกตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery อย่างน้อย 1 เส้น

2.6.3 กรณีใช้เครื่องมือเชือดสัตว์ปีกแบบอัตโนมัติ หลังสัตว์ปีกออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบควรมี Guide rail เพื่อนำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องเชือดในตำแหน่งที่สามารถเชือดคอสัตว์ปีกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.4 กรณีใช้เครื่องทำสลบที่ใช้คลื่นความถี่สูงสัตว์ปีกจะฟื้นจากสลบเร็วกว่าใช้คลื่นความถี่ต่ำ ดังนั้น จึงควรเชือดตัดเส้นเลือด Carotid arteries ทั้ง สองเส้น และเส้นเลือด Jugular vein ทั้งสองเส้น เพราะทำให้เลือดออกมาก และทำให้สัตว์ปีกตายเร็วขึ้น

2.6.5 เพื่อให้การเชือดมีประสิทธิภาพควรมีที่สะอาดและคมกริบเชือดตัดที่บริเวณด้านหน้าของคอตรงด้านล่างของหัวสัตว์ปีก และ ควรเชือดหลังออกจากเครื่องทำสลบภายใน 15 วินาที

2.6.6 ก่อนดำเนินการใดๆ กับซากสัตว์ควรตรวจสอบว่าสัตว์ปีกตายแล้วหรือไม่ทุกครั้ง และ หลังเชือดตัดเส้นเลือดห้ามทำการกระตุ้นโดยไฟฟ้า (No electrical stimulation) และการตกแต่งซากสัตว์ปีกใด ๆ จนกว่าการเอาเลือดออกจะผ่านไป 120 วินาทีสำหรับไก่กวง หรือ 90 วินาที สำหรับ เป็ด และ ไก่ หรือจนกว่าเลือดหยุดไหลแล้ว

2.6.7 สัตว์ปีกต้องถูกเชือดและตายก่อนลงสู่บ่อลวกซาก

2.6.8 ห้องเชือดควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับพนักงานเช่น อ่างล้างมือ สบู่เหลว น้ำยาฆ่าเชื้อที่มือ กระดาษเช็ดมือ ถังขยะสำหรับใส่กระดาษเช็ดมือ และหม้อต้มน้ำร้อนฆ่าเชื้อมีด

2.6.9 ห้องเชือดสัตว์ปีกควรมีการระบายอากาศที่ดีแสงไฟสว่างเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานเป็นต้น

2.6.10 โครงสร้างเช่นพื้น ผนังห้อง ฝ้าเพดาน ถาดรองรับเลือด ควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และ สะอาด

2.6.11 ควรมีการบำรุงรักษาโครงสร้าง และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี

2.6.12 ควรมีเอกสารการบำรุงรักษาเครื่องมือ และการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.6.1 โดยสังเกต และตรวจบาดแผลที่คอของซากสัตว์ปีกหลังเชือดคอสัตว์ หรือ ก่อนลงบ่อลวกขนสัตว์ สัตว์ปีกต้องถูกตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery อย่างน้อย 1 เส้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery เพียง 1 เส้น จะได้รับการยอมรับว่าเป็นการปฏิบัติตามหลักการด้านสวัสดิภาพสัตว์ก็ตาม แต่การตัดเส้นเลือดขาดเพียงเส้นเดียว หรือ ไม่ขาด ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นอีก 2 นาที สำหรับการเหนี่ยวนำให้การทำงานของสมองสัตว์ล้มเหลว หรือหยุดทำงาน (Brain failure) วิธีที่ทำให้สัตว์ปีกตายเร็วที่สุดคือการตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery ทั้ง 2 เส้น (Gregory และ

Wotton, 1986) และควรตัดขาดเส้นเลือด Jugular vein ทั้งสองเส้นด้วย ประเทศ สหรัฐอาหรับเอมิเรต (United State of Arab Emirate) มาเลเซีย และ ซาอุดีอาระเบีย มีข้อกำหนดให้เช็ดคอสัตว์ปีกครั้งเดียวแล้วตัดขาด Carotid artery , Jugular vein หลอดลม (Trachea) และ หลอดอาหาร (Esophagus) ซึ่งเป็นข้อบัญญัติตามหลักศาสนาอิสลาม วิธีการนี้จะทำให้เลือดไหล ออกจากร่างกายสัตว์ปีกได้เร็วมาก และสัตว์ปีกตายอย่างรวดเร็ว

2. การตรวจสอบข้อ 2.6.2 โดยสังเกต และตรวจบาดแผลที่คอของซากสัตว์ปีกหลังเช็ด คอสัตว์ หรือ ก่อนลงบ่อลาวกนสัตว์ปีก

3. การตรวจสอบข้อ 2.6.3 โดยสังเกตตรงจุดที่สัตว์ปีกออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ ซึ่งควรมี Guide rail เพื่อนำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องเช็ดในตำแหน่งที่สามารถตัดคอสัตว์ปีกได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

4. การตรวจสอบข้อ 2.6.4 โดยสังเกต และตรวจบาดแผลที่คอของซากสัตว์ปีกหลังเช็ด คอสัตว์ หรือ ก่อนลงบ่อลาวกนสัตว์ปีก

5. การตรวจสอบข้อ 2.6.5 โดยสังเกตการเช็ดคอสัตว์ปีกซึ่งควรเช็ดครั้งเดียว และทำตรวจ บาดแผลที่คอของซากสัตว์ปีกหลังเช็ดคอสัตว์ หรือ ก่อนลงบ่อลาวกนสัตว์ปีก การเช็ด คอสัตว์ปีกต้องดำเนินโดยเร็ว หรือ ภายใน 15 วินาที หลังการทำให้สัตว์สลบ

6. การตรวจสอบข้อ 2.6.6 โดยสังเกต และจับเวลาเริ่มตั้งแต่จุดเช็ดคอสัตว์ปีกจนเวลาผ่านไป 120 วินาทีสำหรับไก่ทรง หรือ 90 วินาที สำหรับเป็ด และไก่

7. การตรวจสอบข้อ 2.6.7 โดยสังเกตซากสัตว์ปีกก่อนลงสู่บ่อลาวกน

8. การตรวจสอบข้อ 2.6.8 โดยสังเกตภายในห้องเช็ดคอสัตว์ปีก

9. การตรวจสอบข้อ 2.6.9 โดยสังเกตห้องเช็ดคอสัตว์ปีกควรมีแสงสว่างเพียงพอสำหรับการ ปฏิบัติงาน

10. การตรวจสอบข้อ 2.6.10 โดยสำรวจ โครงสร้างเช่นพื้น ผนังห้อง ฝ้าเพดาน ถาดรองรับเลือด เป็นต้น

11. การตรวจสอบข้อ 2.6.11 โดยสำรวจ โครงสร้าง และอุปกรณ์ภายในห้องเช็ด

12. การตรวจสอบข้อ 2.6.12 โดยตรวจสอบเอกสารกระบวนการบำรุงรักษา และทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค

2.7 การตรวจสอบการเช็ดคอสัตว์ปีกที่หลุดรอดจากการเช็ดโดยเครื่องมือเช็ดคอสัตว์ปีกแบบ อัตโนมัติ (Manual back up of automatic machines)

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.7.1 การเชือดตัดเส้นเลือดโดยเครื่องมือเชือดอัตโนมัติต้องมีพนักงานเชือดสำรอง (Backup) ณ ตำแหน่งหลังเครื่องมือเชือด เพื่อเก็บตักสัตว์ปีกที่หลุดรอดจากการเชือดแบบอัตโนมัติ

2.7.2 กรณี เครื่องมือทำงานไม่ได้ หรือ ไม่มีประสิทธิภาพ หรือ เสีย ในขณะที่ปฏิบัติงาน พนักงานเชือดสำรองต้องทำการเชือดสัตว์ปีกที่ออกจากเครื่องทำสลบทันที

2.7.3 พนักงานเชือดสำรองต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ขณะทำการเชือดสัตว์ปีก

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.7.1 – 2.7.3 โดยสังเกตการปฏิบัติงานของพนักงานขณะปฏิบัติงาน

2.8 การตรวจสอบเครื่องมือฆ่าสัตว์ปีกขนาดเล็กและวิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน (Small scale slaughter of birds and emergency slaughter methods)

2.8.1 วิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน (Emergency killing methods)

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

สัตว์ปีกป่วย สัตว์ปีกบาดเจ็บ สัตว์ปีกที่ถูกทำให้สลบไม่สมบูรณ์ หรือ ฟิ้นคืนจากการสลบ ควรถูกฆ่าโดยทันทีโดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

2.8.1.1 Neck dislocation

2.8.1.2 Decapitation

2.8.1.3 Head – only electrical stunner

วิธีการตรวจสอบ

1. Neck dislocation

1.1 Neck dislocation คือ วิธีการฆ่าสัตว์ปีกโดยการทำให้กระดูกคอหลุด หรือ เคลื่อนออกจากกันโดยไม่จำเป็นต้องทำให้สัตว์ปีกสลบก่อนดำเนินการ การทำให้คอหลุดออกจากกันทำให้สมองและไขสันหลังหลุดออกจากกันแต่วิธีการนี้ไม่ได้รับกวน หรือหยุดการทำงานของสมองทุกครั้ง บางครั้งจึงอาจไม่ได้เป็นสาเหตุให้สัตว์ปีกหมดความรู้สึกทันที

1.2 วิธีการนี้ใช้เฉพาะกรณีฉุกเฉินเท่านั้น หรือในกรณีมีสัตว์ปีกจำนวนน้อย ซึ่งไม่สามารถใช้วิธีการอื่นๆได้ เมื่อใช้วิธีการนี้ จะต้องปฏิบัติโดยพนักงานที่ผ่านการฝึกอบรม และมีความสามารถในการทำให้กระดูกคอของสัตว์หลุด หรือ เคลื่อนออกจากกันทันที และเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นว่าจะ

ดำเนินการอย่างไม่ทรมานสัตว์ (Humanely) การดึงกระดูกคอให้หลุดออกจากกัน ต้องดึงให้หลุดในครั้งเดียว ไม่ดึงกระดูกหลายๆครั้ง

1.3 ก่อนจะใช้วิธีการทำให้กระดูกคอหลุดออกจากกัน ควรพิจารณาให้ดีถึงขนาด และ ชนิดของสัตว์ปีกที่จะฆ่า

1.4 สภาพซากสัตว์ปีกหลังทำให้กระดูกคอหลุดออกจากกันมีลักษณะ ดังนี้

- เกิดช่องว่าง (Gap) ในกระดูกสันหลัง (Vertebre) เนื่องจากกระดูกคอหลุด
- สูญเสียปฏิกิริยาการกระพริบตา (Nictitating membrane reflex)

อนึ่ง ไม่ควรฆ่าสัตว์ปีกโดยการกระแทก หรือ บีบคอ สัตว์เช่น การใช้คีมคีบ หรือ บีบคอสัตว์ เป็นต้น และวิธีการดังกล่าวนี้ ไม่ได้มีผลเหมือนการดึงคอสัตว์ และตัวสัตว์ในแนวตรงจนทำให้กระดูกคอหลุดออกจากกัน วิธีการดังกล่าว นอกจากไม่ได้ทำให้สัตว์ปีกสลบอย่างรวดเร็วแล้วยังเป็นการกระทำที่ไร้ความปราณีต่อสัตว์ ด้วย

2. Decapitation

2.1 Decapitation คือ การตัดหัวสัตว์ปีกซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องทำให้สัตว์ปีกสลบก่อน การตัดหัวสัตว์จนขาดสมองของสัตว์อาจยังคงทำงานต่อไปได้อีกถึง 2 นาที วิธีการนี้ให้ใช้เฉพาะกรณีฉุกเฉิน หรือ การฆ่าสัตว์ปีกจำนวนน้อย หรือไม่สามารถนำวิธีการอื่นมาใช้ได้

2.2 การตัดหัวสัตว์ปีกต้องปฏิบัติโดยพนักงานที่มีประสบการณ์ มีความรู้ มีทักษะ และ ผ่านการฝึกอบรม

3. Head – only electrical stunner

3.1 Head –only electrical stunner เป็นการทำให้สลบโดยใช้ไฟฟ้า

3.2 การทำให้สลบควรประกบขั้วไฟฟ้าเข้าที่ด้านข้างหัวสัตว์ เมื่อเปิดไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้าจะขับให้กระแสไฟฟ้าระหว่างขั้วไฟฟ้า ซึ่งจะทำให้สัตว์ปีกสลบทันที การทำให้สัตว์ปีกสลบอย่างมีประสิทธิภาพ ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 การวางตำแหน่งของขั้วไฟฟ้าถูกต้อง (ไม่อยู่ในตำแหน่งของคอ)

3.2.2 ขั้วไฟฟ้าต้องสะอาด เพื่อลดความต้านทาน

3.2.3 ขาสัตว์ปีกควรเปียกน้ำ เนื่องจากความเปียกจะเพิ่มความสามารถของการไหลของกระแสไฟฟ้า

3.3 เมื่อวางตำแหน่งขั้วไฟฟ้าแล้วปล่อยกระแสไฟฟ้าระดับที่เหมาะสม เป็นเวลา 7 วินาทีหรืออย่างน้อยเมื่อการกระพือปีกของสัตว์ปีกหยุดลง

3.4 ถ้าการวางตำแหน่งขั้วไฟฟ้าผิดพลาด เช่น วางที่ตำแหน่งคอ สัตว์จะปีกได้รับความเจ็บปวดจากอาการอัมพาตมากกว่าที่สัตว์ปีกจะหมดสติ

4. ระดับของกระแสไฟฟ้า ควรเพียงพอที่จะทำให้สัตว์ปีกสลบอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ถ้าใช้แรงดันไฟฟ้า 110 volts กระแสไฟฟ้าที่แนะนำคือ

5.1 สัตว์ปีกขนาดเล็ก (เช่น Domestic fowl) 300 – 400 mA

5.2 สัตว์ปีกขนาดใหญ่ (เช่น ไก่วง หรือ ห่าน) 400 mA

2.9 การตรวจสอบการเสียหายของซากสัตว์ปีก

การจัดการสวัสดิภาพสัตว์

2.9.1 สัตว์ปีกต้องได้รับการจัดการเพื่อให้สูญเสียผลผลิตน้อยที่สุด

2.9.2 สัตว์ปีกต้องได้รับการจัดการเพื่อไม่ให้ ขาหรือน่องเกิดฟกช้ำ

2.9.3 สัตว์ปีกต้องได้รับการจัดการเพื่อไม่ให้ขา และ ปีกหัก หรือหักในจำนวนน้อยที่สุด

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.9.1 โดยตรวจสอบซากสัตว์ปีกจำนวน 500 ซากต่อไลน์ผลิต หลังซากสัตว์ปีกออกจากเครื่องถอนขน เพื่อประเมินสภาพซาก การเอาขนออกและ บาดแผลจากการถอนขน

2. การตรวจสอบข้อ 2.9.2 โดยตรวจสอบซากสัตว์ปีกจำนวน 500 ซากต่อไลน์ผลิต หลังซากสัตว์ปีกออกจากเครื่องถอนขน เพื่อประเมินสภาพซาก การเอาขนออก และ บาดแผลจากการถอนขน

3. การตรวจสอบข้อ 2.9.3 โดยตรวจสอบซากสัตว์ปีก 500 ซากต่อไลน์ผลิต หลังซากสัตว์ปีกออกจากเครื่องถอนขน เพื่อประเมินสภาพซาก และบาดแผลจากการถอนขน

2.10 การตรวจสอบการบริหารจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ของผู้ประกอบการ

2.10.1 พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์

2.10.2 ผู้ประกอบการต้องมอบหมาย หรือ แต่งตั้งพนักงานที่มีประสบการณ์ มีความรู้ และ ผ่านการฝึกอบรม มีอำนาจหน้าที่ และ รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ของโรงงาน

2.10.3 ผู้ประกอบการควรมีเอกสารกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์

2.10.4 โรงงานควรมีกระบวนการสำหรับการจัดการเรื่องสวัสดิภาพสัตว์ในภาวะจำเป็นเร่งด่วน โดยเอกสารต้องอยู่ในสภาพที่พนักงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้งานได้ทันที

2.10.5 ผู้ประกอบการควรมีนโยบายด้านสวัสดิภาพสัตว์ และการตรวจสอบภายใน

2.10.6 พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสัตว์ปีกควรมีคู่มือการปฏิบัติงานด้านการจัดการสัตว์ปีก

2.10.7 มีหลักฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจ หรือโปรแกรมการพักผ่อน กรณีที่มีความเสียหายเกี่ยวกับสัตว์ปีกเกินระดับที่กำหนด

2.10.8 ผู้ประกอบการต้องมีการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในแต่ละวัน โดยมีการกำหนดความถี่ หรือ โปรแกรมการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในแต่ละวันและในแต่ละขั้นตอนการผลิต เช่น ควรตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์เมื่อสัตว์ปีกเข้าพักในโรงพักสัตว์ปีกทุกคันรถบรรทุก หรือการตรวจติดตาม (Monitor) การทำให้สัตว์ปีกสงบ เป็นต้น เพื่อมั่นใจว่าสัตว์ปีกได้รับการปฏิบัติอย่างดีไม่เกิดความทุกข์ทรมานโดยไม่จำเป็น สัตว์ปีกไม่ตื่นตกใจ เจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน

2.10.9 เมื่อพบปัญหาการทำให้สัตว์ปีกสงบต้องทำการแก้ไข (Corrective action) ปัญหาทันที

2.10.10 พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสัตว์ปีกแต่ละขั้นตอนควรได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม เพียงพอ การฝึกอบรมควรจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งควรจะได้รับ การตรวจติดตาม (Monitor) และ ตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติ (Validation) อยู่เป็นประจำ

2.10.11 ต้องมีมาตรการและการเตรียมการล่วงหน้าที่เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อป้องกันการแก้ไขกรณีสัตว์ปีกบาดเจ็บ หรือเกิดความเจ็บปวดที่ไม่จำเป็น รวมทั้งจัดการให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีด้วย

2.10.12 ต้องมีแผนฉุกเฉิน (Contingency plans) ที่ใช้งานได้ทันทีทุกขั้นตอนการผลิตเพื่อ

ป้องกันการเกิดปัญหาด้านสวัสดิภาพที่ไม่อาจเลี่ยงได้ และป้องกันการทำให้เกิดความเจ็บปวดต่อสัตว์โดยไม่จำเป็น

วิธีการตรวจสอบ

1. การตรวจสอบข้อ 2.10.1 โดยตรวจสอบเอกสารประวัติการฝึกอบรมพนักงาน และหลักสูตรที่ใช้ฝึกอบรม
2. การตรวจสอบข้อ 2.10.2 โดยตรวจสอบเอกสารแต่งตั้งพนักงานผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ และดำเนินการเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์
3. การตรวจสอบข้อ 2.10.3 โดยตรวจสอบเอกสารกระบวนการสำหรับการปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์
4. การตรวจสอบข้อ 2.10.4 โดยตรวจสอบเอกสารกระบวนการสำหรับการจัดการเรื่องสวัสดิภาพสัตว์ในภาวะจำเป็นเร่งด่วน
5. การตรวจสอบข้อ 2.10.5 โดยตรวจสอบเอกสารนโยบายด้านสวัสดิภาพสัตว์และ ตรวจสอบเอกสาร หรือบันทึกกระบวนการตรวจสอบภายใน
6. การตรวจสอบข้อ 2.10.6 โดยตรวจสอบเอกสารการฝึกอบรมสวัสดิภาพสัตว์
7. การตรวจสอบข้อ 2.10.7 โดยเอกสารตรวจหลักฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจ หรือ โปรแกรมการคัดเลือก กรณีที่มีความเสียหายเกี่ยวกับสัตว์จนถึงระดับที่กำหนด
8. การตรวจสอบข้อ 2.10.8 โดยตรวจสอบเอกสารบันทึกการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์
9. การตรวจสอบข้อ 2.10.9 โดยตรวจสอบเอกสารบันทึกการแก้ไขปัญหาที่เคยเกิดขึ้น
10. การตรวจสอบข้อ 2.10.10 โดยตรวจสอบเอกสารการฝึกอบรม บันทึกการตรวจติดตาม (Monitor) และ การตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงาน (Validation)
11. การตรวจสอบข้อ 2.10.11 โดยตรวจสอบเอกสารมาตรการและการเตรียมการกรณีสัตว์ปีกบาดเจ็บ หรือเกิดความเจ็บปวดที่ไม่จำเป็น
12. การตรวจสอบข้อ 2.10.12 โดยตรวจสอบเอกสารแผนฉุกเฉินสำรอง

ข้อเสนอแนะ

หน่วยงานภาครัฐ และ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเนื้อสัตว์ปีก ควรให้ความสำคัญในระบบการผลิตเนื้อสัตว์ปีก โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์เพราะนอกจากจะเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายทั้งของกรมปศุสัตว์ และ ประเทศผู้นำเข้าแล้ว ผลผลิตที่ได้ยังมีคุณภาพดี สุขุณย์เสียน้อย เป็นการเคารพ และ ปราบค้ำต่อสัตว์ อันเป็นการแสดงออกถึงสภาวะทางจิตใจของผู้ปฏิบัติต่อสัตว์ที่ยกระดับสูงขึ้น หรือ ได้รับการพัฒนาแล้ว

อนึ่ง เนื่องจาก มีการค้นพบองค์ความรู้ (Knowledge) และ เทคโนโลยี (Technology) ด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์อยู่เสมอ ดังนั้น มาตรฐาน และ กฎ ระเบียบที่แต่ละประเทศกำหนดขึ้นควรมีการปรับปรุงในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เช่น ภายในระยะเวลา 5 ปี เพื่อให้การจัดการสัตว์ปีกเป็นไปอย่างถูกต้องตามสรีระวิทยา และ พฤติกรรมของสัตว์

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณ ศพ.ญ. วิมลพร ชาติศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ผชช. จีระ สรณวัตร ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ด้านมาตรฐานการปศุสัตว์ ศพ.ญ. เพ็ญนภา มัชฌิมพงศ์ ผู้อำนวยการส่วนตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ และ ศพ.ญ. นิตารัตน์ ไพรคณะสก หัวหน้าฝ่ายรับรองโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ส่งออกที่ได้ตรวจสอบเนื้อหา และให้คำแนะนำจนผลงานสำเร็จเป็นรูปเล่ม

เอกสารอ้างอิง

- ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครอง และ ดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีกขณะทำให้ตาย หรือ การฆ่า พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองสัตว์ พ.ศ. 2499 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ คุ้มครองสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542 ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542
- ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครอง และ ดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีกระหว่างการขนส่ง พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองสัตว์ พ.ศ. 2499 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ คุ้มครองสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542 ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542
- Appleby, M.C. and Hughes, B.B.1997. Animal welfare. 316 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.nal.usda.gov/awic/pubs/ethics.htm - 258k.
- Canada Food Inspection Agency. 2006. Establishment and Equipment Design and Construction New Establishment Approval Process. Meat Hygiene Manual of Procedures.(ออนไลน์)เข้าถึงได้จาก<http://www.inspection.gc.ca/english/anima/meavia/mmopmmhv/mane.shtml>.
- Council Directive 93/ 119/ EC on the protection of animals at the time of slaughter or killing. Official Journal L 340. 31.12.1993. p.1 - 21.
- Council Directive 95/29/EC of 29 June 1995 amending Directive 91/628/EEC concerning the protection of animals during transport. Official Journal L 148. 30.6.1995. p.1 – 12.
- Douse, G. 2002. Code of practice the welfare of poultry at slaughter: Draft for Code of practice on the welfare of poultry at slaughter. 28 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.scotland.gov.uk/Publications/2002/12/15875.
- Gregory, N.G. 1991. Humane Slaughter. Outlook on Agriculture. 20 (2) :95 – 101.
- Gregory, N.G. and Grandin, T. 1998. Poultry. In: Animal Welfare and Meat Science. University Press, UK. p. 183 – 253.
- Gregory, N.G. and Wotton, S.B.1986.Effect of slaughter on the spontaneous and evoked activity of the brain. British Poultry Science. 27: 195 – 205.
- Humane Slaughter Association. 2006. Poultry welfare taking responsibility catching, transport and slaughter. 29 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.hsa.org.uk/information/slaughter/poultry%20slaughter.htm.
- National Chicken Council Executive Committee. 2005. Animal Welfare Guidelines and Audit Checklist. 24 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงจาก www.poultryegg.org/positionpapers/docs/animalwelfare.pdf.

- World Organization for Animal Health (OIE). 2007. Terrestrial Animal Health Code (2007). 21 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.oie.int/eng/normes/mcode/en_chapitre_3.7.5.htm.
- People for the Ethical Treatment of Animal.2003.The Case for Controlled -Atmosphere Killing of Poultry in Transport Containers Prior to Shackling as a Means for More Humane Slaughter Rather Than Electrical Stunning. Available from :14 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://www.downbound.com/Animal_welfare_s/231.htm#Gregory Wilkins 1990 .
- Primary Industries Ministerial Council.2002. Australian Model Code of Practice for the Welfare of Animals. 40 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.publish.csiro.au/nid/22/pid/2975.htm>.
- Primary Industries Standing Committee Model Code of Practice for the Welfare of Animals. 2002. Livestock at Slaughtering Establishments. 21 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://downloads.publish.csiro.au/books/download.cf>.
- Raj, M.2007. Anatomical and Physiological principles – poultry. Documents for training workshop on animal welfare concerning the stunning and killing of animals at slaughterhouses and in disease control situation.15 – 19 October 2007. Zegreb, Croatia. p.1 – 15.
- Stevenson, P.2001. Animal welfare problems in UK slaughterhouses. A report by compassion in world farming trust.31 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.ciwf.org.uk/publications/reports/animal_welfare_problems_in_uk_slaughterhouses_2001.pdf
- United States Department of Agriculture. 2003. FSIS Safety and Security Guidelines for the Transportation and Distribution of Meat, Poultry, and Egg Product.40 Pages. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.fsis.usda.gov/OA/topics/TransportGuide.htm.
- The Welfare of Animal (Slaughter or killing) Regulations 1995. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก www.opsi.gov.uk/si/si1995/uksi_19950731_en_1.htm.
- Wilkins L.J., Gregory N.G., Wotton S.B. and Parkman I.D.1998. Effectiveness of electrical stunning applied using a variety of waveform – frequency combinations and consequences for carcase quality in broiler chickens. British Poultry Science. 39: 511 – 518.
- Wotton S.B. and Wilkins L.J. 1999. Effect of very low pulsed direct currents at high frequency on the return of neck tension in broilers. Veterinary Record. 145: 393 – 396.

ภาคผนวก

แบบสอบถามสวัสดิภาพสัตว์ในโรงงานฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ปีก

ชื่อโรงฆ่าสัตว์.....หมายเลขโรงฆ่าสัตว์.....

ชื่อเจ้าของโรงฆ่าสัตว์.....

ที่อยู่.....

ชนิดของโรงฆ่าสัตว์.....กำลังการผลิต/วัน(ตัว).....จำนวนวันผลิต/สัปดาห์.....

A = ยอมรับ U = ไม่ยอมรับ N = ไม่ได้ทำการตรวจสอบ O=ไม่อยู่ในขอบข่ายการตรวจสอบ

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
1.	การตรวจสอบการขนส่งสัตว์ปีกจากฟาร์มเข้าสู่โรงฆ่าสัตว์	
1.1	รถบรรทุกสัตว์ปีก	
1.1.1	รถบรรทุกสัตว์ปีกควรมีหลังคา หรือ โครงสร้างที่สามารถป้องกันสัตว์ปีกได้รับอันตรายจากแสงแดด ฝน อากาศร้อน หรือ เข็นจัด ขณะขนส่ง	
1.1.2	พื้น และ ผนังห้องภายในรถบรรทุกเรียบ ไม่แตกหัก หรือ ยื่นออกเป็นอันตรายต่อสัตว์ปีก	
1.1.3	รถบรรทุกสัตว์ปีกควรมีการระบายอากาศอย่างเพียงพอสำหรับสัตว์	
1.1.4	สามารถล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรครถบรรทุกได้ทั่วทั้งคันรถ	
1.1.5	การบำรุงรักษารถบรรทุกและการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์ของรถบรรทุกอย่างสม่ำเสมอ	
1.2	ภาชนะบรรจุสัตว์ปีก	
1.2.1	ทำจากพลาสติกและมีความแข็งแรงสามารถป้องกันสัตว์ปีกถูกกดทับ	
1.2.2	กล่องมีลักษณะโปร่งทั้งด้านบนด้านข้าง และ ด้านล่างกล่อง	
1.2.3	มีฝากล่องเพื่อป้องกันสัตว์ปีกหลบหนี	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
1.2.4	สามารถล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรค ด้วยน้ำร้อน หรือสารเคมี	
1.2.5	สะอาด อยู่ในสภาพดี ไม่แตกหัก และไม่มีส่วนใดเป็นอันตรายต่อสัตว์ปีก	
1.2.6	การล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อภายหลังนำสัตว์ปีกออกจากกล่องแล้ว	
1.3	การบรรจุสัตว์ปีกในภาชนะบรรจุ	
1.3.1	ไม่บรรจุสัตว์ปีกหนาแน่นจนสัตว์ปีกเบียดเสียดกัน กองสูง หรือ ทับกัน สัตว์ปีกทุกตัวสามารถนั่ง และเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระ	
1.3.2	การบรรจุสัตว์ปีกควรคำนึงถึงสภาพอากาศขณะทำการขนส่งด้วย	
1.4	การบรรจุทุกสัตว์ปีกบนรถบรรทุก	
1.4.1	ไม่เรียงซ้อนภาชนะบรรจุสัตว์ปีกสูงจนชิดหลังการบรรทุก	
1.4.2	การวางภาชนะบรรจุสัตว์ปีกควรเว้นช่องตรงกลางรถบรรทุกเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก	
1.4.3	ควรมีวิธีป้องกันภาชนะบรรจุสัตว์ปีกหล่นจากที่สูง	
1.4.4	ควรระมัดระวังการวางภาชนะบรรจุสัตว์ปีกทับร่างกายสัตว์	
1.4.5	ควรมีวิธีป้องกันสัตว์ปีกหลบหนีจากการขนส่ง	
1.5	การขนส่งสัตว์ปีก	
1.5.1	การวางแผนการขนส่งสัตว์ปีกไปโรงฆ่าสัตว์ปีก	
1.5.2	มีวิธีป้องกันสัตว์ปีกเกิดอันตรายเครียดหรือทุกข์ทรมานจากอากาศร้อนฝน หรือสัมผัสอากาศเย็นจัด	
1.5.3	สัตว์ตายจากการขนส่งไม่ควรสูงเกินไป	
1.5.4	ไม่ขนส่งสัตว์ปีกพิการ ป่วย หรือ บาดเจ็บ	
1.5.5	การจัดการสัตว์ปีกที่อ่อนเพลียเข้ามาทันที	
1.5.6	การตรวจสอบสุขภาพสัตว์ปีกเมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์	
1.6	การจัดการพนักงานขับรถบรรทุกสัตว์ปีก	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
1.6.1	พนักงานขับรถขับรถอย่างนุ่มนวล ไม่กระตุก หรือหยุดรถกะทันหัน การเข้าโค้งควรเป็นไปอย่างนุ่มนวล ไม่เข้าโค้งเร็วและแรง เพราะจะทำให้สัตว์ปีกเกิดบาดเจ็บ ตื่นตกใจ หรือ ทุกข์ทรมาน	
1.6.2	พนักงานขับรถมีประสบการณ์ในการขับรถบรรทุกสัตว์ปีก มีความรู้ และมีทักษะในการจัดด้านสวัสดิภาพสัตว์ขณะขนส่ง	
1.6.3	พนักงานขับรถบรรทุกสัตว์ปีกผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์	
1.6.4	มีแรงจูงใจให้พนักงานขับรถบรรทุกทุกที่มีผลงานดี	
1.6.5	มีโปรแกรมการฟื้นฟู หรือ ฝึกอบรมพนักงานที่มีผลงานไม่ดี	
2.	การตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในโรงพักสัตว์ปีก	
2.1	โครงสร้างโรงพักสัตว์ปีก	
2.1.1	มีหลังคา ป้องกันแสงแดด หรือ ฝน โคนร่างกายของสัตว์ปีก	
2.1.2	ออกแบบ ก่อสร้าง ติดตั้งอุปกรณ์ และโครงสร้าง ในลักษณะที่สามารถล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย	
2.1.3	วัสดุที่ใช้ทำผนัง และ พื้น โรงพักสัตว์แข็งแรงไม่ดูดซับน้ำ และง่ายต่อการล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค	
2.2	การจัดการโรงพักสัตว์ปีก	
2.2.1	โรงพักสัตว์ปีกมีการระบายอากาศที่ดี	
2.2.2	อุปกรณ์เกี่ยวกับการระบายอากาศอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	
2.2.3	มีเอกสารกระบวนการบำรุงรักษา อาคาร โรงพักสัตว์ปีก และอุปกรณ์ระบบระบายอากาศ	
2.2.4	มีการตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ระบบระบายอากาศอย่างสม่ำเสมอ	
2.2.5	มีกระบวนการทำความสะอาด และ ฆ่าเชื้อโรคในโรงพักสัตว์ปีก	
2.2.6	มีระบบป้องกันสัตว์พาหะนำโรค	
2.2.7	มีระบบการจัดการพักสัตว์เมื่อสัตว์ปีกมาถึงโรงฆ่าสัตว์	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.3	การตรวจสอบการขนย้ายสัตว์ปีกลงจากรถบรรทุก	
2.3.1	โครงสร้างพื้นที่รับสัตว์ปีก	
2.3.1.1	มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนย้ายสัตว์ปีก	
2.3.1.2	มีเครื่องมือช่วยเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุสัตว์ปีก	
2.3.1.3	มีระบบระบายอากาศที่เพียงพอ	
2.3.1.4	อยู่ห่างจากโรงพักสัตว์ปีก	
2.3.1.5	อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	
2.3.1.6	สามารถล้างทำความสะอาด และ ฆ่าเชื้อ โรคพื้นที่รับสัตว์ปีก	
2.3.2	การขนสัตว์ปีกลงจากรถบรรทุก	
2.3.2.1	มีมาตรการ หรือ วิธีการป้องกัน ไม่ให้สัตว์ปีกได้รับผลกระทบ จากสภาวะอากาศที่เป็นอันตรายต่อสัตว์	
2.3.2.2	ขนย้ายสัตว์ปีกด้วยความระมัดระวัง ปฏิบัติด้วยความนุ่มนวล ไม่เร่งรีบ ไม่ทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจ บาดเจ็บ เจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน	
2.3.2.3	ขนย้ายภาชนะบรรจุสัตว์ปีก ในแนวระนาบไม่เอียงกลอง หรือหมุนภาชนะบรรจุ ไมโยน หรือ ทิ้งภาชนะบรรจุ และไม่กระแทกภาชนะภาชนะบรรจุ	
2.3.2.4	การวางเรียงกลองควรเว้นระยะห่างเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ทั่วทั้งภาชนะบรรจุ	
2.3.2.5	การฆ่าสัตว์ปีกที่ได้รับบาดเจ็บ อ่อนเพลีย หรือ ป่วยทันที	
2.3.2.6	มีกระบวนการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน	
2.3.2.7	การฝึกอบรมคนงานเกี่ยวกับวิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเฉิน	
2.3.2.8	ระหว่างทำการฆ่าสัตว์ปีกป่วยควรแยกออกห่างจากสัตว์ปกติ	
2.3.2.9	ไม่งดอาหารสัตว์ปีกก่อนฆ่าเกิน 12 ชั่วโมง	
2.3.2.10	มีวิธีการป้องกันสัตว์ปีกตื่นตกใจเสียงดังจากสภาพแวดล้อม สัตว์อื่น หรือ คนที่ไม่เกี่ยวข้อง	
2.4	การตรวจสอบการแขวนสัตว์บนราวแขวน	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.4.1	โครงสร้างของโซ่ และ ราวแขวน	
2.4.1.1	มีแผ่นรองอก เพื่อช่วยให้สัตว์ปีกสงบนิ่งขณะอยู่บนราวแขวน	
2.4.1.2	สายการผลิตไม่ควรมีจุดเลี้ยวแบบหักศอกหรือเปลี่ยนทิศทางโดยทันที	
2.4.1.3	สามารถป้องกันไม่ให้ไฟฟ้าดูดสัตว์ก่อนนำสัตว์ปีกเข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ	
2.4.1.4	สามารถจุ่มหัวสัตว์ปีกลงในอ่างน้ำทำสลบได้ในระดับไม่ลึกเกินไปจนถึงหน้าอก และปีกของสัตว์ปีกไม่จุ่มลงในอ่างน้ำทำสลบ	
2.4.1.5	ราวแขวนมีขนาดเหมาะสม กับขนาดของสัตว์ปีก	
2.4.1.6	ราวแขวนสัมผัสกับ Metal bar ได้ดี เมื่อสัตว์ปีกเคลื่อนที่และอยู่ในตำแหน่งการทำให้สัตว์ปีกสลบ	
2.4.1.7	ราวแขวนสัตว์ปีกสามารถป้องกันสัตว์ปีกหลบหนีขาสัตว์ปีกข้างใด ข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้างไม่หลุดจากราวแขวน ขณะเคลื่อนที่เข้าสู่อ่างน้ำทำสลบ	
2.4.1.8	โซ่ และ ราวแขวน อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	
2.4.1.9	ทำความสะอาดโซ่ และราวแขวนอย่างเหมาะสม	
2.4.1.10	สามารถเข้าไปตรวจสอบสุขภาพของสัตว์ปีกและล้างทำความสะอาดราวแขวนได้โดยสะดวก	
2.4.1.11	ทิศทางการนำสัตว์เข้าสู่เครื่องทำสลบต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือ ทำให้สัตว์ปีกได้รับบาดเจ็บ หรือ ตื่นตกใจ	
2.4.2	การแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวน	
2.4.2.1	พนักงานแขวนขาสัตว์ปีกบนราวแขวนทั้งสองข้างอย่างระมัดระวัง นุ่มนวล ไม่เร่งรีบ จนเป็นอันตรายต่อสัตว์	
2.4.2.2	ไม่ควรเทสัตว์ปีกกองรวมกันแล้วจับสัตว์แขวนบนราวแขวน	
2.4.2.3	ไม่ควรแขวนสัตว์ปีก แล้วทำให้สัตว์ปีกบาดเจ็บ หรือทุกข์ทรมาน	
2.4.2.4	ระยะเวลาในการแขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนจนถึงขั้นตอนการทำให้สัตว์สลบไม่นานเกินไป	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.4.2.5	ไม่แขวนสัตว์ปีกที่ขาผิดปกติ	
2.4.2.6	ไม่แขวนสัตว์ปีกที่ตัวเล็ก หรือแคระแกรน รวมกับสัตว์ปีกขนาดปกติ	
2.4.2.7	ควรจำกัดจำนวนพนักงานไม่ให้เข้าไปอยู่ในสายการผลิต มากเกินไป	
2.4.2.8	สัตว์ปีกที่หลบหนีจากการจับแขวนบนราวแขวนควรรีบนำสัตว์ปีกขึ้นแขวนบนราวแขวนทันที	
2.4.2.9	ไม่มีแสงสว่างมากจนรบกวนสัตว์ปีก หรือทำให้สัตว์ปีกตื่นตกใจ	
2.4.2.10	ควรมีวิธีการปฏิบัติที่ไม่ทำให้ผู้ทำงานเมื่อยล้า	
2.5	การตรวจสอบการทำให้สัตว์ปีกสลบด้วยเครื่องมือทำสลบ	
2.5.1	การทำให้สัตว์ปีกสลบด้วยไฟฟ้า	
	การทำให้สัตว์ปีกสลบโดยใช้อ่างน้ำทำสลบ	
2.5.1.1	มีอ่างน้ำทำสลบ	
2.5.1.2	มีทางลาดบริเวณด้านหน้าอ่างน้ำทำสลบเพื่อช่วยพยุงร่างกายสัตว์ปีกให้จุ่มหัวลงในอ่างน้ำทำสลบ และ ป้องกันสัตว์ปีกจุ่มปีกลงในอ่างน้ำทำสลบ	
2.5.1.3	มี Submerged plate electrode or first electrode ยาวตลอดความยาวของก้นอ่างน้ำทำสลบ	
2.5.1.4	มี Earthed rubbing bar or metal bar (Earth electrode or second electrode) ยาวตลอดความยาวของอ่างน้ำทำสลบ	
2.5.1.5	มีมิเตอร์ และเครื่องอ่านกระแสไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้า และ ความถี่ที่ใช้	
2.5.1.6	สามารถปรับระดับน้ำในอ่างน้ำทำสลบ	
2.5.1.7	มีระบบการเติมน้ำสะอาดเข้า และ การปล่อยน้ำส้นออกจาก อ่างน้ำ	
2.5.1.8	ควรมีหัวสเปรย์น้ำสำหรับฉีดพ่น โซ้ราวให้เปียกก่อนนำสัตว์ปีกเข้าสู่อ่างน้ำ	
2.5.1.9	ช่องนำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำสลบ หรือ ห้องทำให้สัตว์ปีกสลบควรมีแสงสว่างน้อยเพื่อให้สัตว์ปีกสงบก่อนทำสลบ และขณะทำสลบ	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.5.1.2	การทำให้สัตว์ปีกสลบ	
2.5.1.2.1	กระแสไฟฟ้า (Current) มากเพียงพอทำให้สัตว์ปีกทุกตัวถูกทำให้สลบ และ คงสภาพการสลบของสัตว์ปีกไว้ได้ตลอดขั้นตอนการเอาเลือดออกจนสัตว์ ปีกตายเนื่องจากเลือดออก	
2.5.1.2.2	ระดับน้ำในอ่างน้ำ อยู่ในระดับที่หัวสัตว์จุ่มลงในน้ำได้ทั้งหัว หรือ ไม่จุ่มหัวสัตว์ ลงในน้ำในระดับสูงถึงอกของสัตว์	
2.5.1.2.3	ระยะเวลาที่ใช้ในการทำสลบเพียงพอทำให้สัตว์สลบอย่างสมบูรณ์	
2.5.1.2.4	ไม่เกิด pre - stun shock	
2.5.1.2.5	มีการสัมผัสกันระหว่างราวแขวน กับ earth electrode	
2.5.1.2.6	มีการตรวจสอบสภาพของสัตว์ปีกหลังออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบอย่าง สม่ำเสมอ	
2.5.1.2.7	มีกระบวนการดำเนินการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินและพนักงานสามารถนำไปใช้ได้ง่าย	
2.5.1.3	การตรวจสอบการบำรุงรักษาเครื่องมือทำสลบด้วยไฟฟ้า	
2.5.1.3.1	มีเอกสารกระบวนการบำรุงรักษาเครื่องมือทำสลบ	
2.5.1.3.2	ควรตรวจสอบเครื่องมือทำสลบด้วยไฟฟ้า และเครื่องมือควบคุม (control panel) อย่างสม่ำเสมอ	
2.5.1.3.3	ใช้เครื่องมือที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีในการทำให้สัตว์สลบ	
2.5.1.3.4	เครื่องมือสำรองอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และสามารถนำมาใช้งานได้ทันที	
2.5.1.3.5	สอบเทียบเครื่องวัดแรงดันไฟฟ้าและเครื่องวัดกระแสไฟฟ้าอย่างสม่ำเสมอ	
2.5.2	ระบบการทำให้สัตว์ปีกสลบด้วยก๊าซ	
2.5.2.1	การตรวจสอบโครงสร้างของห้องทำสลบด้วยแก๊ส	
2.5.2.1.1	ห้องทำสลบประกอบด้วย	
2.5.2.1.1.1	เครื่องมือวัดความเข้มข้นของ O ₂ และ/หรือ Co ₂	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.5.2.1.1.2	ต้องแสดงปริมาตร หรือ ความเข้มข้น ของ O2 และ/หรือ CO2 อย่างต่อเนื่อง	
2.5.2.1.1.3	เครื่องมือเดือน	
2.5.2.1.2	ห้องทำสลบ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ ควรออกแบบ ก่อสร้าง และ ติดตั้งให้ใช้งานได้สะดวก แข็งแรง อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และมีการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ	
2.5.2.1.3	มีเครื่องมือสำหรับช่วยรักษาความเข้มข้นของ O2 หรือ CO2 ในห้องทำสลบ อย่างเหมาะสม	
2.5.2.1.4	โครงสร้างห้องทำสลบ และ เครื่องมือไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์	
2.5.2.1.5	การเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้าสู่ห้องทำสลบ ต้องนำสัตว์ปีกเข้าไปอยู่ในจุดที่แก๊สมีความเข้มข้นมากที่สุดภายใน 10 วินาที	
2.5.2.1.6	มีการตรวจติดตามสภาพสัตว์ปีกโดยสายตา ขณะสัตว์ปีกอยู่ในห้องทำสลบ	
2.5.2.1.7	มีการเติมอากาศ เข้าสู่ห้องทำสลบทันที	
2.5.2.1.8	แก๊สสลบต้องเข้าถึงตัวสัตว์ปีกในห้องทำสลบโดยทันที	
2.5.2.1.9	มีการตรวจสอบก่อนหรือหลังการใช้งานเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง การทำสลบด้วยแก๊ส	
2.5.2.1.10	มีเอกสารกระบวนการบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	
2.5.2.3	ตรวจสอบการทำงานของห้องทำสลบ	
2.5.2.3.1	แก๊สเข้าถึงสัตว์ปีกในระยะเวลาที่นานเพียงพอที่จะทำให้สัตว์ปีกตาย	
2.5.2.3.2	มีการบำรุงรักษาห้องสลบให้ใช้งานได้ดี	
2.5.2.3.3	พนักงานที่ทำหน้าที่ควบคุมห้องทำให้สัตว์ปีกสลบควรได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม	
2.5.2.3.4	การเคลื่อนย้ายเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์ปีกสลบ ต้องใช้ความระมัดระวัง ไม่ทำให้สัตว์ปีกเจ็บปวด หรือ ทุกข์ทรมาน	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.5.2.3.5	ห้ามนำสัตว์ปีกเข้าสู่ห้องทำให้สัตว์สลบ หาก ปริมาตร หรือ ความเข้มข้นของ O2 สูงเกิน 2% ยกเว้น ปริมาตรของ O2 เพิ่มสูงเกิน 5 % แต่ไม่เกิน 30 วินาที หรือ ปริมาตร Co 2 มากกว่า 30 % โดยปริมาตร	
2.5.2.3.6	ไม่นำสัตว์ปีก เข้าสู่ห้องทำให้สัตว์สลบ เมื่ออุปกรณ์ทำให้สัตว์สลบไม่พร้อมใช้งาน หรือ มีความผิดปกติเพียงเล็กน้อย	
2.5.2.3.7	ไม่แขวนสัตว์ปีกบนราวแขวนก่อนสัตว์ตาย	
2.5.2.3.8	มีการตรวจสอบสุขภาพของสัตว์ปีกเมื่อนำสัตว์ปีกออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ อย่างสม่ำเสมอ	
2.5.2.3.9	มีการตรวจสอบสภาพเครื่องก่อน – หลังการใช้งาน	
2.5.2.3.10	มีเอกสารกระบวนการแก้ไขปัญหา กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินเช่น เครื่องมือเกิดการชำรุดขณะปฏิบัติงาน และพนักงานสามารถนำคู่มือดังกล่าวไปใช้ได้ทันที	
2.5.2.3.11	มีเอกสารกระบวนการล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรค	
2.5.2.3.12	มีการสอบเทียบเครื่องมือบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	
2.6	การตรวจสอบการเชือดเอาเลือดออก	
2.6.1	ตัดขาดเส้นเลือด Carotid artery อย่างน้อย 1 เส้น	
2.6.2	กรณีใช้เครื่องมือเชือดแบบอัตโนมัติ ควรมีพนักงานคอยเชือดสัตว์ปีกที่หลุดรอดจากการเชือด	
2.6.3	กรณีใช้เครื่องมือเชือดสัตว์ปีกแบบอัตโนมัติ หลังสัตว์ปีกออกจากเครื่องทำให้สัตว์ปีกสลบ ควรมี Guide rail เพื่อนำสัตว์ปีกเข้าสู่เครื่องเชือดในตำแหน่งที่สามารถตัดคอสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
2.6.4	เชือดตัดเส้นเลือด Carotid arteries ทั้ง สองเส้น และเส้นเลือด Jugular vein ทั้งสองเส้น เพราะทำให้เลือดออกมาก และทำให้สัตว์ปีกตายเร็วขึ้น	
2.6.5	ใช้มีดสะอาดและคมกริบเชือดตัดที่บริเวณด้านหน้าของคอตรงด้านล่างของหัวสัตว์	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.6.6	ไม่ดำเนินการใด ๆ กับซากสัตว์ปีกจนกว่าการเอาเลือดออกจะผ่านไป 120 วินาทีสำหรับไก่วง หรือ 90 วินาที สำหรับสัตว์ปีกอื่นๆ เช่น เป็ด ไก่ เป็นต้น หรือจนกว่าเลือดหยุดไหลแล้ว	
2.6.7	สัตว์ปีกต้องถูกเชือดและตายก่อนลงสู่บ่อลวกซาก	
2.6.8	ห้องเชือดคอสัตว์ปีกมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับพนักงานเช่น อ่างล้างมือ สบู่เหลว น้ำยาฆ่าเชื้อที่มือ กระจกเช็ดมือ ถังขยะสำหรับใส่กระจกเช็ดมือ	
2.6.19	ห้องเชือดสัตว์ปีกมีการระบายอากาศที่ดี แสงไฟสว่างเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน เป็นต้น	
2.6.10	โครงสร้างเช่นพื้น ผนังห้อง ฝ้าเพดาน ถาดรองรับเลือด ควรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และสะอาด	
2.6.11	มีการบำรุงรักษาโครงสร้าง และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	
2.6.12	มีคู่มือ วิธีการ หรือกระบวนการ การบำรุงรักษา และทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค	
2.7	การตรวจสอบการเชือดสัตว์ปีกที่หลุดรอดจากการเชือดด้วยเครื่องมือเชือดสัตว์ปีกแบบอัตโนมัติ	
2.7.1	การเชือดตัดเส้นเลือดโดยเครื่องมือเชือดอัตโนมัติต้องมีพนักงานเชือดสำรอง (Back up) ณ ตำแหน่งหลังเครื่องมือเชือด เพื่อเก็บตักสัตว์ที่หลุดรอดจากการเชือดแบบอัตโนมัติ	
2.7.2	ถ้าเครื่องมือทำงานไม่ได้ หรือ ไม่มีประสิทธิภาพ หรือ เสีย ในขณะที่ปฏิบัติงาน พนักงานเชือดสำรองต้องทำการเชือดสัตว์ที่ออกจากเครื่องทำสลบทันที	
2.7.3	พนักงานเชือดสำรองต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ขณะทำการเชือดสัตว์ปีก	
2.8	การตรวจสอบเครื่องมือฆ่าสัตว์ปีกขนาดเล็กและวิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเงิน	
2.8.1	วิธีการฆ่าสัตว์ปีกแบบฉุกเงิน	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.8.1.1	Neck dislocation	
2.8.1.2	Decapitation	
2.8.1.3	Head – only electrical stunner	
2.9	การตรวจสอบการเสียหายของซากสัตว์ปีก	
2.9.1	สัตว์ปีกต้องได้รับการจัดการเพื่อให้สูญเสียผลผลิตน้อยที่สุด	
2.9.2	สัตว์ปีกต้องได้รับการจัดการเพื่อไม่ให้ ขาหรือน่องเกิดฟกช้ำ	
2.9.3	สัตว์ปีกต้องได้รับการจัดการเพื่อไม่ให้ขา และ ปีกหัก หรือหักในจำนวนน้อยที่สุด	
2.10	การตรวจสอบการบริหารจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ของผู้ประกอบการ	
2.10.1	พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ สวัสดิภาพสัตว์	
2.10.2	ผู้ประกอบการต้องมอบหมาย หรือ แต่งตั้งพนักงานที่มีประสบการณ์ มีความรู้ และ ผ่านการฝึกอบรม มีอำนาจหน้าที่ และ รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ของโรงงาน	
2.10.3	มีเอกสารกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์	
2.10.4	มีกระบวนการหรือขั้นตอนสำหรับการจัดการเรื่องสวัสดิภาพสัตว์ในภาวะจำเป็นเร่งด่วน โดยเอกสารต้องอยู่ในสภาพที่พนักงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้งานได้ทันที	
2.10.5	กำหนดการ/จัดทำนโยบายด้านสวัสดิภาพสัตว์ และกระบวนการตรวจสอบภายใน	
2.10.6	พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสัตว์ปีกควรมีคู่มือการปฏิบัติงานด้านการจัดการสัตว์ปีก	
2.10.7	มีหลักฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจ หรือ โปรแกรมการตัดเตือน กรณีที่มีความเสียหายเกี่ยวกับสัตว์ปีกจนถึงระดับที่กำหนด	
2.10.8	มีการตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ในแต่ละวัน	

หัวข้อ	การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	ผลการตรวจสอบ
2.10.9	เมื่อพบปัญหาการทำให้สัตว์สับสนต้องทำการแก้ไขปัญหานั้นทันที	
2.10.10	พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสัตว์ปีกแต่ละขั้นตอนได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม เพียงพอ และต่อเนื่อง มีการตรวจติดตามและ ตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติ อยู่เป็นประจำ	
2.10.11	ต้องมีมาตรการและการเตรียมการล่วงหน้าที่เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อป้องกันการแก้ไขกรณีสัตว์ปีกบาดเจ็บ หรือเกิดความเจ็บปวดที่ไม่จำเป็น รวมทั้งจัดการให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีด้วย	
2.10.12	ต้องมีแผนฉุกเฉินสำรองที่ใช้งานได้ทันทีทุกขั้นตอนการผลิตเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาด้านสวัสดิภาพที่ไม่อาจเลี่ยงได้ และทำให้เกิดความเจ็บปวดต่อสัตว์ปีกโดยไม่จำเป็น	

ข้อบกพร่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้นำตรวจสอบ.....	ผู้ตรวจสอบ
(.....)	(.....)
ตำแหน่ง.....	ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.	วันที่.....เดือน.....พ.ศ.